

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Στην Αθήνα σήμερα, 6 Σεπτεμβρίου 2009, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00', στην Αίθουσα Παν. Τσαλδάρη (223) του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Εφήβων, υπό την προεδρία του Βουλευτή Νομού Δωδεκανήσων, κ. Αναστασίου Καραμάρου και του Βουλευτή Α' Αθήνας, κ. Αθανασίου Αλευρά, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων «Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης» και «Ανθρώπινα Δικαιώματα», που περιλαμβάνονται στη *Σύνθεση Κειμένων* των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α' Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β' Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα *Βουλή των Εφήβων*, ΙΔ' Σύνοδος 2008 – 2009.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Ακρίβη Στέλλα (Νομός Ιωαννίνων), Αναστασιάδου Ιωάννα (Νομός Πέλλας), Αναστασιάδου Μαρία (Νομός Έβρου), Αρκαδινού Αννέτα (Νομός Ζακύνθου), Ασγκάρι Ειρήνη (Νομός Αττικής), Βότσης Παναγιώτης (Κύπρος), Βουράκη Ευανθία (Νομός Χανίων), Γκίκα Αικατερίνη (Νομός Αττικής), Διαμαντόπουλος Λεωνίδας-Νικόλαος (Νομός Αχαΐας), Δομαζινάκη Αικατερίνη (Αιθιοπία), Ελευθερίου Ιωάννα (Κύπρος), Ζανανδρίτσος Σεραφείμ (Νομός Βοιωτίας), Ζαχαρόπουλος Ερμής (Α' Αθήνας), Ζώνιος Κωνσταντίνος (Νομός Ιωαννίνων), Θεοχαρίδης Βασίλειος (Γερμανία), Κλεοβούλου Φίλιππος (Ν. Αφρική), Κολοβού Μαίρη (Α' Αθήνας), Κόττη Ιωάννα (Νομός Κυκλάδων), Κουτσοδασκάλου Λήδα (Β' Αθήνας), Κωσιάνη Σταματίνα (Β' Αθήνας), Κωστικός Ιωάννης-Παντελής (Νομός Βοιωτίας), Λεωνίδα Χριστίνα (Γερμανία), Μερκούρη Νικολέττα (Β' Αθήνας), Μήκου Μαρίνα (Β' Αθήνας), Μόραλη Αθανασία (Νομός Έβρου), Μουράτ Μουσταφά (Νομός Ροδόπης), Παπανικολάου Άννα (Α' Θεσσαλονίκης), Παπασπηλίου Παναγιώτης (Β' Αθήνας), Πατσίκα Αννέτα (Νομός Κοζάνης), Προβίσταλη Εμμανουέλα (Νομός Καβάλας), Ρομπόκος Δημήτριος (Νομός Κορινθίας), Σιδηροπούλου Δέσποινα (Σουηδία), Σιντελέ Κωνσταντίνα (Νομός Άρτας), Τακμάκη Αλεξάνδρα (Α' Αθήνας), Ταμουσιδίου Ευθυμία (Νομός Ξάνθης), Τάτση Φωτεινή (Νομός Χίου), Τζανής Ελευθέριος (Νομός Ηρακλείου), Τζερεμές Λάμπρος (Β' Αθήνας), Τσακούλη Πολυξένη (Νομός Αχαΐας) και Φούκη Ειρήνη (Νομός Λάρισας).

Στη συνεδρίαση παρέστη ο κ. Σπυριδών Βλαχόπουλος, μέλος της Επιτροπής του Προγράμματος *Βουλή των Εφήβων*.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αγαπητές και αγαπητοί μου Έφηβοι Βουλευτές της Ελλάδος και των Ελλήνων της Διασποράς.

Να αυτοσυστηθώ. Ονομάζομαι Αναστάσιος Καραμάριος. Είμαι δικηγόρος στο επάγγελμα και Βουλευτής Δωδεκανήσου.

Σας καλωσορίζω εδώ στο Ναό της Δημοκρατίας, στο Κοινοβούλιο της Βουλής των Ελλήνων, εδώ που οι εκπρόσωποι του ελληνικού λαού, οι εκλεγμένοι Έλληνες Βουλευτές, έχουν τη μεγάλη υποχρέωση να τηρούν το Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους και να συζητούν και να νομοθετούν με γνώμονα πάντοτε το συμφέρον του έθνους και του λαού μας.

Εσείς που βρίσκεστε σήμερα εδώ, με τις προτάσεις σας που θα υποβάλλετε ή και με τις συζητήσεις γενικά, θα υποκαταστήσετε νοερά τους Έλληνες Βουλευτές που στην ίδια Αίθουσα καθημερινά συζητούν ό,τι απασχολεί το έθνος μας και την κοινωνία μας γενικότερα.

Μπορεί να υπάρχουν αντιθέσεις και διαφορετικές απόψεις μεταξύ των Βουλευτών. Όμως, αυτό αποτελεί τη βάση του κοινοβουλευτικού μας πολιτεύματος που στηρίζεται στην ύπαρξη οργανωμένων πολιτικών κομμάτων και πάντοτε υπερισχύει η απόφαση της πλειοψηφίας.

Σήμερα, λοιπόν, που εσείς όλοι αντιπροσωπεύετε τη *Βουλή των Εφήβων*, θα έχετε όλη την άνεση και ελευθερία να αναπτύξετε τις απόψεις σας και να κάμετε τις οποιοσδήποτε προτάσεις σας, πάντοτε με βάση και το δικό σας Κανονισμό που εφαρμόζεται κάθε φορά που η *Βουλή των Εφήβων* συνέρχεται εδώ.

Συγκεκριμένα, ο Εισηγητής θα έχει χρόνο έξι λεπτών και οι ομιλητές τρία λεπτά. Φυσικά, όταν θα υπάρχει λόγος, οι χρόνοι αυτοί μπορούν να αυξηθούν, αλλά αυτό οφείλεται στη δική σας ευθύνη, αφού όσο πιο πιστά τηρούμε τους χρόνους, τόσο πιο πολλοί θα μπορούν να λάβουν το λόγο.

Το αντικείμενο της Επιτροπής μας το γνωρίζετε. Η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, με βάση το δικό μας Κανονισμό της Βουλής, το άρθρο 32, έχει τις αρμοδιότητες των Υπουργείων Εσωτερικών, Δικαιοσύνης και της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας και Ενημέρωσης. Μπορούν δηλαδή να συζητηθούν θέματα που έχουν σχέση με την αυτοδιοίκηση, την πολιτική προστασία, τα ζητήματα που αφορούν την οργάνωση του κράτους και τη δομή γενικά της διοίκησής μας, της δημόσιας ασφάλειας και τάξης, της δικαιοσύνης και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Μπορεί βέβαια κατά τη συζήτηση των νομοσχεδίων, αν αυτά εισάγονται με το άρθρο 72 του Συντάγματος, τότε εκεί να γίνεται και κοινοβουλευτικός έλεγχος, δηλαδή η συζήτηση γενικά αναπτύσσεται διαφορετικά από τη συνήθη διαδικασία που είναι ότι τα νομοσχέδια κάθε φορά εισάγονται στην αρμόδια επιτροπή τη δική μας, συζητούνται επί της αρχής και επί των άρθρων και αφού ψηφιστούν μετά εισάγονται στην Ολομέλεια της Βουλής.

Στη *Σύνθεση* άλλωστε των *Κειμένων* που έχετε μπροστά σας και υπόψη σας αναφέρονται ειδικότερα όλα τα θέματα που μπορείτε να συζητήσετε και να εκφράσετε τις απόψεις σας και τις προτάσεις σας.

Στην Αίθουσα αυτή ιστορικά, για όσους δεν το ξέρετε, θα ήθελα να σας επισημάνω, ότι φιλοξενείτο το Συμβούλιο της Επικρατείας επί πολλά χρόνια μέχρι το 1990, στο οποίο είχα την τιμή εγώ ως δικηγόρος να συζητήσω εδώ υποθέσεις ενώπιόν του. Σεις, όμως, σήμερα που είστε Έφηβοι Βουλευτές, ελπίζω να έχετε καλή τύχη να έλθετε εδώ ξανά και ως Βουλευτές των Ελλήνων.

Ύστερα από αυτά, μπορούμε να αρχίσουμε τις εργασίες της Επιτροπής μας, εκτός και αν έχει κανείς κάποιο διαδικαστικό θέμα που στη συνέχεια θα το προτείνει.

Πριν από τη συζήτησή μας, λοιπόν, θα εκλέξουμε δύο εκπροσώπους σας, οι οποίοι θα συμπροεδρεύουν μαζί με μας. Εκτός με μένα θα συμπροεδρεύσει και ο Βουλευτής Αθήνας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο κ. Νάσος Αλευράς.

Θα τοποθετήσουμε όλα τα ονόματά σας στα χαρτάκια που βλέπετε, θα τραβήξουμε δύο ονόματα και θα έχουμε την τύχη να έχουμε δύο από εσάς, ως συμπροέδρους.

Ας έλθει ένα παιδί να τραβήξει για να μη θεωρηθεί ότι δεν κάνουμε διαφανή διαδικασία.

(Στο σημείο αυτό γίνεται η κλήρωση των ονομάτων)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Οι συμπροεδρεύουσες είναι οι κυρίες Τακμάκη Αλεξάνδρα από την Α΄ Αθηνών και Ταμουσιδου Ευθυμία από το Νομό Ξάνθης.

Έχει κανείς από εσάς κάποια διαδικαστική πρόταση ή να ξεκινήσουμε;

Απ' ό,τι βλέπω, μπορούμε να ξεκινήσουμε.

Ο Εισηγητής είναι ο κ. Ζώνιος Κωνσταντίνος από τα Γιάννενα, όπου υπηρέτησα πολλούς μήνες ως στρατιώτης.

Ορίστε, κύριε Ζώνιο, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΩΝΙΟΣ (Εισηγητής – Ν. Ιωαννίνων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι μαθητές, το θέμα το οποίο πρόκειται να πραγματευτώ στη συνέχεια, ως μέλος της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, είναι γενικότερα ο ρόλος των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και ειδικότερα η λειτουργία τους ως φαινόμενο εξουσίας.

Σε μια περίοδο κρίσης του πολιτικού κόσμου και της αυξανόμενης αδιαφορίας για τα κοινά, διερευνάται αν η κοινή γνώμη αποτελεί την πηγαία έκφραση της λαϊκής πολιτικής βούλησης ή ένα τεχνητό κατασκεύασμα. Η ευρεία χρήση των δημοσκοπήσεων από το πολιτικό μάρκετινγκ και τα Μ.Μ.Ε. πυροδοτεί την αμφισβήτηση της κοινής γνώμης και τη θεώρησή της ως κάτι τεχνητό και νοθευμένο από παράγοντες πέραν των πολιτών.

Εν τούτοις, η κυριαρχία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης στην πολιτική επικοινωνιακή πρακτική έχει επιφέρει την τροποποίηση των όρων του πολιτικού παιχνιδιού. Η μετάδοση μεγάλου όγκου πληροφοριών με μεγάλη ταχύτητα δημιουργεί ψευδαίσθηση αμεσότητας και ενεργού συμμετοχής στα πολιτικά δρώμενα. Η κοινή γνώμη πλάθεται και διαμορφώνεται, σύμφωνα με τα συμφέροντα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης που προσφέρουν ένα πεδίο, έστω και έμμεσης αντιπαράθεσης μεταξύ πολιτών και πολιτικών, από το οποίο, όμως, απουσιάζουν οι αμφίδρομες σχέσεις και επιδράσεις μεταξύ των συμμετεχόντων.

Ειδικότερα, τα Μ.Μ.Ε. μπορούν και συμβάλλουν στη διαφώτιση της κοινής γνώμης, παρουσιάζοντας αντικειμενικές αλήθειες, με άπλετη διαφάνεια. Μπορούν, όμως, να γίνουν και μέσα πολιτικής προπαγάνδας, καταδυναστεύοντας την ελευθερία των πολιτών. Η δύναμη των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης τους δίνει τη δυνατότητα να επηρεάζουν το κοινό, το οποίο, συγκλονισμένο από τη ροή της πληροφορίας και τα εφέ, αδυνατεί να εμβαθύνει και να σταθεί κριτικά απέναντι σ' αυτό που ακούει, διαβάζει, παρατηρεί.

Αυτήν ακριβώς τη δυνατότητα των Μέσων εκμεταλλεύεται και η πολιτική επικοινωνιακά, καθιστώντας τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ένα από τα πιο σημαντικά εργαλεία που χρησιμοποιεί. Έτσι, δημιουργείται μια στενή σχέση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και ειδικότερα των δημοσιογράφων με τους πολιτικούς.

Η ορθή στάση των δημοσιογράφων και γενικότερα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης απέναντι στα πολιτικά κόμματα πρέπει να αντιπροσωπεύει την ιδεολογική και ηθική σχέση αυτών των δύο εξουσιών. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με τους κανόνες της δημοσιογραφικής δεοντολογίας, οι δημοσιογράφοι θα πρέπει να υπερασπίζονται το δίκαιο της κοινής γνώμης και να στέκονται, ως φρουροί μπροστά στα δικαιώματά της.

Από την άλλη, οι πολιτικοί προσπαθούν να πείσουν και να επηρεάσουν την κοινή γνώμη να πάει με το μέρος τους, επιστρατεύοντας τα όπλα της προπαγάνδας και του ξύλινου λόγου. Έτσι, η ορθή στάση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης απέναντι στα πολιτικά κόμματα θα πρέπει να εντάσσεται στα πλαίσια μιας διαρκούς μεταξύ τους σύγκρουσης, ώστε οι δημοσιογράφοι να μη μετατρέπονται σε υποχείρια των πολιτικών, αλλά να στέκονται αμερόληπτοι φρουροί των δικαιωμάτων του πολίτη.

Στην πραγματικότητα, όμως, δεν είναι καθόλου τέτοια η σχέση μεταξύ πολιτικών και δημοσιογράφων. Στην ουσία, η πραγματική τους σχέση εντάσσεται σ' ένα πλαίσιο διαπλοκής συμφερόντων και απόλυτης διαφθοράς, που οδηγεί στην ιδεολογική παραμόρφωση του ρόλου των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, που καθίστανται, πλέον, όργανα μαζικού εξανδραποδισμού.

Όμως, αυτή η σχέση κομμάτων-δημοσιογράφων είναι κατά κάποιον τρόπο έμμεση, αφού αυτοί που κινούν τα νήματα των διαφόρων καναλιών είναι ισχυροί οικονομικοί παράγοντες, που χρησιμοποιούν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης για να επιτύχουν μεγάλα οικονομικά κέρδη και, συνεργαζόμενοι, τις περισσότερες φορές, με πολιτικούς φορείς, το πετυχαίνουν.

Επιπλέον, καθώς τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης χρησιμοποιούν ως μέσο μετάδοσης πληροφοριών το λόγο, η διαχείρισή του οφείλει να τηρεί ορισμένες προϋποθέσεις, όπως η ορθή χρήση του, καθώς και η αποφυγή χρησιμοποίησης του λεγόμενου «ξύλινου» λόγου.

Επίσης, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης πρέπει, ως φορείς κοινωνικοποίησης και εκπρόσωποι των πολιτικών αξιών, να προβάλλουν ηθικά πρότυπα, παραμερίζοντας την προβολή λανθασμένων προτύπων, όπως τη βία και την εγκληματικότητα, καθώς και τον καταναλωτισμό, που στρέφουν τον άνθρωπο στην απομόνωση και τείνουν να τον κάνουν ένα πολιτικά αλλοτριωμένο ον.

Επίσης, προτείνουμε τη θέσπιση αυστηρότερου νομικού πλαισίου, με βάση το οποίο θα λειτουργούν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η διαφάνεια και οι αυστηρές ποινές στους παραβάτες, που μοναδικό στόχο έχουν την αποκόμιση τεράστιων κερδών υπηρετώντας τον κίτρινο Τύπο, επιδιώκοντας το «ξέπλυμα» παράνομου χρήματος.

Επιπρόσθετα, απαιτούμε την αποδέσμευση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης από οποιαδήποτε πολιτική και οικονομική εξάρτηση, έτσι ώστε να αποφευχθεί ο κίνδυνος κατευθυνόμενης ενημέρωσης, που έχει ως κινητήρια δύναμη ισχυρά οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα.

Επιπλέον, θέτουμε ως βασική προϋπόθεση για τη σωστή λειτουργία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης την ποιοτική ενημέρωση, κυρίως από τα δελτία ειδήσεων, αποφεύγοντας τις σκανδαλογίες και τα μεγάλα λόγια, αλλά παρουσιάζοντας πιστά την αλήθεια και όλες τις πτυχές της, υπηρετώντας, μ' αυτόν τον τρόπο, το κοινωνικό συμφέρον.

Τέλος, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, η λεγόμενη τέταρτη εξουσία, έχουν ως χρέος να υπεραμύνονται και να υπερασπίζονται τα δικαιώματα του πολίτη και του ανθρώπου, να ελέγχουν την εξουσία, να ζηηρεύουν το νου του ατόμου, να λειτουργούν ως κινητήρια δύναμη για τον πολίτη, έτσι ώστε να παίρνει πρωτοβουλίες και να ενεργεί «με θερμό χέρι» και να διεκδικεί τα δικαιώματά του, κάτι το οποίο θα συμβάλει στη σωστή λειτουργία του πολιτεύματός μας, τη δημοκρατία.

Ευχαριστώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Ζώνιο, ο οποίος πράγματι έκανε μία εμπειριστατωμένη ανάλυση σ' ένα θέμα που πράγματι απασχολεί τη δημοκρατία μας, διότι ως γνωστόν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης είναι αυτά που διαμορφώνουν τη γνώμη της κοινωνίας και θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν αντικειμενικά. Γι' αυτό και υπάρχουν προϋποθέσεις και διατάξεις νόμων, οι οποίοι καθορίζουν τη διαδικασία χορηγήσεως αδειών, ιδιαιτέρως στις τηλεοράσεις και τα ραδιόφωνα.

Θα παρακαλούσα όποιοι θέλετε να ομιλήσετε, να σημειώσετε το όνομά σας σ' ένα χαρτάκι που έχετε μπροστά σας και να το φέρετε εδώ, προκειμένου να κάνουμε κατάλογο ομιλητών.

ΕΡΜΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Αθήνας): Με συγχωρείτε, θα μπορούσα να ρωτήσω κάτι;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΕΡΜΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Αθήνας): Η ερώτησή μου είναι η εξής: Τα ονόματα είναι για το τρίλεπτο στην αυριανή Ολομέλεια ή για σήμερα;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Είναι για σήμερα, εδώ.

ΕΡΜΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Αθήνας): Θα γίνει κάποια κλήρωση και για αύριο, για τις δύο τρίλεπτες ομιλίες;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Στο τέλος θα γίνει αυτό.

ΕΡΜΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Αθήνας): Μάλιστα. Ευχαριστώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Εδώ τώρα μιλάμε για την Επιτροπή μας.

Εν τω μεταξύ, μέχρι να δώσετε τα ονόματά σας, ποιος θα ήθελε να μιλήσει;

ΕΡΜΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Αθήνας): Θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε, κύριε Ζαχαρόπουλε, έχετε το λόγο ούτως ή άλλως.

ΕΡΜΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Αθήνας): Απλώς, έχω και μία δεύτερη ερώτηση.

Τα άτομα που θα μιλήσουν σήμερα, όσοι θελήσουν, θα πρέπει να μιλήσουν σχετικά με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ή μπορούν να επιλέξουν και κάποιο άλλο από τα θέματα της Επιτροπής μας;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Όποιο θέμα έχουμε σήμερα. Ό,τι θέλετε, μπορείτε να πείτε μέσα στα πλαίσια της Επιτροπής αρμοδιότητας Δημόσιας Διοίκησης.

ΕΡΜΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Αθήνας): Ευχαριστώ πολύ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Υπάρχει κάποιος που θέλει να υποβάλει ερώτηση; Πείτε μας το όνομά σας και την περιφέρειά σας.

ΣΤΕΛΛΑ ΑΚΡΙΒΗ (Ν. Ιωαννίνων): Ονομάζομαι Ακριβη Στέλλα και είμαι από το Νομό Ιωαννίνων.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΣΤΕΛΛΑ ΑΚΡΙΒΗ (Ν. Ιωαννίνων): Παρ' όλο που ο Εισηγητής μας έκανε μία πολύ ωραία ομιλία για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, εγώ θα ήθελα να μιλήσω για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Βεβαίως.

ΣΤΕΛΛΑ ΑΚΡΙΒΗ (Ν. Ιωαννίνων): Πιστεύω ότι παρ' όλο που ζούμε στη χώρα στην οποία γεννήθηκε η δημοκρατία, που είναι το πολίτευμα που ευνοεί τον πολίτη και ενδιαφέρεται για την ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας, σήμερα αν και έχουν περάσει εξήντα χρόνια από τη θέσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ακόμα παραβιάζονται και καταπατώνται.

Θεωρώ ότι θα πρέπει να εστιάσουμε στους παράγοντες που συντελούν στην καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τι μπορούμε να κάνουμε για να αποκαταστήσουμε τη ζημιά που γίνεται συγκεκαλυμμένα στη χώρα μας και υπονομεύει το πολίτευμά μας.

Αρχικά θεωρώ ότι η οικονομική ανέχεια, η ανεργία, οι έντονες κοινωνικές ανισότητες συντέλεσαν στην αδιαφορία του νεοέλληνα για την πολιτική σχετικά με την ενημέρωσή του για τα δικαιώματά του, ενώ η ανάγκη για επιβίωση οδήγησε στον άτυπο συμβιβασμό αρκετών συμπολιτών μας.

Παράλληλα, η λανθασμένη ιεράρχηση αγαθών και αξιών, η προβολή του καταναλωτισμού, του ατομισμού, του ωφελιμισμού έπληξαν δριμύτητα την αλληλεγγύη, τη συντροφικότητα και την ανιδιοτέλεια μεταξύ των μελών της κοινωνίας μας καθιστώντας μας ευάλωτους και έρμαια στα χέρια εκείνων που έχουν μετατρέψει κάθε είδους παράβαση σε επάγγελμα.

Επίσης επειδή κανένας δεν είναι στο απυρόβλητο, θεωρώ ότι η πολιτική σύγχυση και η αδιαφορία για τα γεγονότα που ταλανίζουν τον πολίτη, τα συνεχή διακομματικά σκάνδαλα, η έλλειψη αυτοκριτικής των πολιτικών και η κακοδιοίκηση, έχουν ως αποτέλεσμα την εμφάνιση φαινομένων παθογένειας, όπως η βία, τα αισθήματα μειονεξίας, ο ρατσισμός που προσβάλλουν άμεσα τα κατοχυρωμένα ανθρώπινα δικαιώματα και πλήττουν ανεπανόρθωτα την κοινωνία μας.

Όσον αφορά στα μέτρα που θεωρώ ότι μπορούμε να πάρουμε για να βελτιώσουμε αυτήν την κατάσταση, πιστεύω ότι είναι πλέον η ώρα να επενδύσουμε σε μια ανθρωπιστική παιδεία και όχι σε κάτι εξειδικευμένο.

Θεωρώ ότι έχουμε ανάγκη από μία παιδεία που θα κάνει βίωμά της αρχές, όπως η ελευθερία, η αξιοπρέπεια, το δικαίωμα στη ζωή καταργώντας έτσι κάθε είδους χειραγώγηση και αποτελώντας ίσως τη γενεσιουργό δύναμη για ένα υγιές δημοκρατικό κράτος.

Συμμετέχοντας και εγώ η ίδια στα κοινά και στη *Βουλή των Εφήβων*, θεωρώ ότι πρέπει να ενεργοποιηθεί περισσότερο το κράτος και ειδικότερα οι διεθνείς οργανισμοί. Συν τοις άλλοις, ενθαρρύνω τους Έφηβους Βουλευτές και όλα τα παιδιά στην ηλικία μου για την ένταξή τους σε τέτοιες κοινωνικές ομάδες που σίγουρα έχουν κάτι να τους προσφέρουν.

Θεωρώ ότι έχουμε αρκετούς θεσμούς και νόμους, αλλά αυτό που πρέπει πραγματικά να κάνουμε είναι να τους τηρήσουμε και να τους εφαρμόσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Κάνετε μία πάρα πολύ καλή εισήγηση και απ' ό,τι είδα, εστιάσατε στο όσο πιο καλή παιδεία θα έχουμε, θα μειωθούν τα φαινόμενα παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Βέβαια, όπως ξέρετε, η χώρα μας καταβάλλει όσο το δυνατόν μεγαλύτερη προσπάθεια για να μην παραβαίνουμε κανένα ανθρώπινο δικαίωμα.

Παρακαλώ τις συναδέλφους Προέδρους της Επιτροπής να ρωτήσουν ό,τι θέλουν σχετικά με τα όσα είπε η συνάδελφός τους.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΑΚΜΑΚΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εγώ θα ήθελα να ρωτήσω το εξής.

Είπες ότι με την κατάλληλη παιδεία θα μπορέσουμε να εξαλείψουμε τα φαινόμενα καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Όμως, πώς αυτή η παιδεία θα μπορέσει να είναι ανθρωποκεντρική, από τη στιγμή που ένα σύστημα είναι γενικότερα, από τα θεμέλιά του, λάθος; Δηλαδή, τι έχεις να προτείνεις όσον αφορά την αλλαγή όλου του συστήματος, προκειμένου να γίνει η παιδεία κατάλληλη;

ΣΤΕΛΛΑ ΑΚΡΙΒΗ (Ν. Ιωαννίνων): Σίγουρα μπορώ να προτείνω κάτι. Δεν είμαι αρμόδια για να ολοκληρώσω το θέμα, αλλά θεωρώ ότι πρέπει να γίνουν ριζικές αλλαγές στην παιδεία, γιατί βιώνουμε καθημερινά τις αλλαγές που παρουσιάζονται και όλα αυτά που δεν έχουμε, όπως την έλλειψη εργαστηρίων και γυμναστηρίων. Όλα αυτά οδηγούν στην επικέντρωση στα μαθήματα της κατεύθυνσης. Αυτό δεν αποτελεί ανθρωπιστική παιδεία για μένα, αλλά εξειδικευμένη.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι θα πρέπει να γίνουν ριζικές αλλαγές και να βελτιωθεί το σύστημα εισαγωγής στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, γιατί εκεί πιστεύω ότι είναι η αρχή όλων των κακών. Προσανατολιζόμαστε από πολύ μικρή ηλικία όσον αφορά το τι σχολή θα ακολουθήσουμε, πώς θα καταφέρουμε να φτάσουμε σε έναν υψηλό βαθμό πρόσβασης, ενώ δεν είναι αυτός ο στόχος μας. Ο στόχος μας πρέπει να είναι το πώς θα γίνουμε ενεργοί πολίτες που θα είμαστε χρήσιμοι στην κοινωνία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα ήθελα να σας πω ότι όλοι περάσαμε από την ηλικία σας και, όπως ξέρετε, κάθε πολιτεία ή κοινωνία ή Κυβέρνηση διαχρονικά προσπαθεί να κάνει το καλύτερο.

Εσείς, λοιπόν, πώς βλέπετε το σύστημα εισαγωγής στα πανεπιστήμια;

ΣΤΕΛΛΑ ΑΚΡΙΒΗ (Ν. Ιωαννίνων): Κατ' αρχήν, δεν νομίζω ότι βοηθάει κανένα από τα παιδιά της ηλικίας μας. Για παράδειγμα, παρ' όλα που ξέρω ότι το Σ.Ε.Π. είναι ένα μάθημα που διδάσκεται, εγώ στην Α' Λυκείου δεν έκανα καθόλου Σ.Ε.Π. Στην ώρα του Σ.Ε.Π. κάναμε γυμναστική. Τι ενημέρωση είχα εγώ, λοιπόν, για τις καινούργιες σχολές και για τις επιλογές μου; Καμία!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Τελειώνετε την Γ' Λυκείου. Πώς θέλετε να μπειτε στο πανεπιστήμιο; Αυτό είναι το ερώτημά μου. Πώς πρέπει να γίνεται η εισαγωγή σας στα πανεπιστήμια;

ΣΤΕΛΛΑ ΑΚΡΙΒΗ (Ν. Ιωαννίνων): Θεωρώ ότι θα πρέπει να «μετράνε» και οι βαθμοί μας από τις προηγούμενες τάξεις, γιατί κάνουμε μία συνεχή προσπάθεια.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Της Γ' Λυκείου;

ΣΤΕΛΛΑ ΑΚΡΙΒΗ (Ν. Ιωαννίνων): Όχι μόνον της Γ' Λυκείου, αλλά και της Α' και της Β' Λυκείου, γιατί έτσι θα δώσουμε και μία αξία και στο Λύκειο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Χωρίς εξετάσεις ή με βάση τη βαθμολογία;

ΣΤΕΛΛΑ ΑΚΡΙΒΗ (Ν. Ιωαννίνων): Είτε με εξετάσεις είτε με το βαθμό από τον καθηγητή, το θέμα είναι ότι θα «μετράνε» οι βαθμοί και των τριών τάξεων και όχι οι δύο-τρεις ώρες.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σας ευχαριστώ πολύ.

ΣΤΕΛΛΑ ΑΚΡΙΒΗ (Ν. Ιωαννίνων): Και εγώ σας ευχαριστώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Διαμαντόπουλος.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ν. Αχαΐας): Θα συνεχίσω και εγώ με το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Είναι γεγονός ότι μετά από τόσες συνθήκες που έχουν υπογραφεί και ιδίως μετά την κατοχύρωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τον Ο.Η.Ε. και την Οικουμενική Διακήρυξή του το 1948, ακόμα καταπατώνται τα ανθρώπινα δικαιώματα, κάτι που σημαίνει ότι η βελτίωση θα μπορέσει να προέλθει μόνο με την αλλαγή της ανθρώπινης αντίληψης σχετικά με το διαφορετικό.

Για το λόγο αυτό, επιμένω και εγώ στην παιδεία, δηλαδή στη διαπαιδαγώγηση του παιδιού από τα πρώτα σχολικά χρόνια του, έτσι ώστε να αποδέχεται τη διαφορετικότητα και να ενισχύεται ο αλληλοσεβασμός.

Προς αυτήν την κατεύθυνση μπορούν να προσφέρουν και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης τα οποία θα προβάλλουν εκπομπές που θα μας εξοικειώνουν με τους πολιτισμούς άλλων χωρών, αλλά και με περιπτώσεις καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Έτσι, ο πολίτης θα μπορεί να γίνεται ενεργός και να αγωνίζεται υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όχι μόνο σε ατομικό, αλλά και σε συλλογικό επίπεδο.

Επίσης, το θέμα της γυναίκας είναι ιδιαίτερα «καυτό» στη σημερινή εποχή, καθώς όχι μόνο στο δημόσιο, αλλά και στον ιδιωτικό τομέα γίνεται θύμα σεξιστικών συμπεριφορών και μισθολογικά άνισης μεταχείρισης και μάλιστα, αποθαρρύνεται από το να κάνει οικογένεια και να γίνει μητέρα, καθώς και οι ίδιοι οι εργοδότες αρνούνται να την προσλάβουν ή την απειλούν με απόλυση. Γι' αυτό και επιθυμούμε νομοθεσία και μάλιστα και ελεγκτική διαδικασία για την εφαρμογή της.

Επιπλέον, το θέμα των μεταναστών τυραννά και πρέπει να τυραννά τις συνειδήσεις μας, καθώς πιστεύω ότι όλοι επιθυμούμε να χορηγούμε το νόμιμο άσυλο, σύμφωνα με τις συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όμως, και σε όσους μετανάστες κρίνονται παράνομοι, θα πρέπει να τους συμπεριφερόμαστε με σεβασμό στην προσωπικότητά τους και με διαφάνεια, ώστε όλοι οι πολίτες και τα Μ.Μ.Ε. να κρίνουν κατά πόσον τα μέτρα αντιμετώπισης είναι σύμφωνα με τις διεθνείς συνθήκες.

Και φυσικά, καταδικάζουμε όλες αυτές τις επιχειρήσεις-σκούπα οι οποίες υποβιβάζουν τους μετανάστες από ανθρώπους σε «σκουπίδια» και χαμένες ψυχές.

Επίσης, ιδιαίτερα σημαντικό είναι και το θέμα της θρησκευτικής πίστης, καθώς αυτό έχει εγερθεί μετά την αίτηση ανέγερσης τζαμιού στην Αθήνα και σε άλλες περιοχές. Θεωρούμε απαράδεκτο το γεγονός ότι τα «αδέρφια» μας οι Μουσουλμάνοι είναι υποχρεωμένοι να καταφεύγουν σε βρώμικα υπόγεια, προκειμένου να ασκήσουν τα λατρευτικά τους δικαιώματα. Σ' αυτό επιθυμούμε την ανοχή και της Εκκλησίας και της Πολιτείας.

Το βασικότερο είναι η καλλιέργεια της δημοκρατικής συνείδησης, καθώς μόνον ένα δημοκρατικό πολίτευμα με πολίτες που γνωρίζουν την ουσία της υπόστασής τους είναι σε θέση να εξαλειψει τις ανισότητες και να προσφέρει ίσα δικαιώματα σε όλους.

Σας ευχαριστώ.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΤΑΜΟΥΤΣΙΔΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σειρά τώρα έχει να μιλήσει ο κ. Ζαχαρόπουλος Ερμής.

Ορίστε, κύριε Ζαχαρόπουλε.

ΕΡΜΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Αθήνας): Αρχικά, πριν θίξω το δικό μου θέμα, θα ήθελα να απαντήσω στην πρώτη ομιλήτρια που αναφέρθηκε στα γραφεία Σ.Ε.Π. και στο μάθημα του Σ.Ε.Π., που όντως δεν διδάσκεται, ενώ θα έπρεπε, στα σχολεία.

Θα ήθελα, λοιπόν, να την ενημερώσω ότι υπάρχουν ανοικτά γραφεία Σ.Ε.Π. σε κάθε δήμο -απ' ό,τι μας έχουν πει στο σχολείο μας και ισχύει- στα οποία μπορείς να πας, να κάνεις τεστ προσωπικότητας και δεξιοτήτων, χωρίς κανένα απολύτως κόστος και να σε βοηθήσουν να επιλέξεις κάποιο επάγγελμα, σύμφωνα με τα ενδιαφέροντα και τις ικανότητές σου.

Προχωρώντας, θα ήθελα να πω και εγώ τη δική μου γνώμη για την εισαγωγή των μαθητών στα πανεπιστήμια.

Κατ' αρχάς, διαφωνώ πλήρως με το ότι θα πρέπει να χωρίζομαστε σε τρεις κατηγορίες και σε πέντε γενικά μαθήματα, βάσει των οποίων θα γίνεται η εισαγωγή. Πιστεύω ότι θα ήταν καλύτερο να μετράει ο βαθμός του Λυκείου κατά το ήμισυ και από εκεί και πέρα κάθε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. να ορίζει τα μαθήματα στα οποία θέλει να εξετάζονται οι υποψήφιοι, ούτως ώστε οι υποψήφιοι που μπαίνουν να είναι οι καλύτεροι όχι σε ένα επίπεδο γενικών γνώσεων, το οποίο δεν θα χρησιμεύσει και στο πανεπιστήμιο -γιατί άλλα θα διδαχθούν μετά- αλλά σε ένα επίπεδο γνώσεων που ζητά το πανεπιστήμιο.

Έτσι, αν υπάρχει από πριν ειδίκευση και τα πανεπιστήμια θα λειτουργήσουν πολύ καλύτερα και το επίπεδο μάθησης θα ανέβει. Εξάλλου, υπάρχει και το γεγονός ότι έτσι οι μαθητές θα έχουν σαφώς μεγαλύτερη όρεξη, θα εμβαθύνουν περισσότερο, γιατί θα διαβάζουν από την Τρίτη λυκείου κάτι που τους ενδιαφέρει να ακολουθήσουν στην υπόλοιπη ζωή τους.

Το θέμα που θα ήθελα να θίξω στην Επιτροπή μας είναι το ηλεκτρονικό έγκλημα. Πιστεύω ότι γενικά υπάρχει παραλογισμός στο θέμα, κυρίως λόγω της αμάθειας και ημιμάθειας ορισμένων –κυρίως μεγαλύτερων- προσώπων.

Εγώ προσωπικά θα ήθελα να κάνω κατηγοριοποίηση σε τέσσερις μεγάλες ομάδες, τις οποίες πολλοί μπορεί να μην αντιλαμβάνονται, γιατί όταν μιλάμε γενικά για έγκλημα στο διαδίκτυο καθένας μπορεί να φανταστεί ό,τι θέλει.

Κατ' εμέ, οι κατηγορίες αυτές έχουν ως εξής: Πρώτον, η διακίνηση παιδικής πορνογραφίας. Δεύτερον, η προπαγάνδα και η παραπληροφόρηση από ιστοχώρους που δίνουν συγκεκριμένες πληροφορίες και οι οποίες είναι αναληθείς. Τρίτον, το παράνομο λογισμικό. Έχεις πρόσβαση σε λογισμικό που ενώ κανονικά πρέπει να πληρώσεις για τα πνευματικά δικαιώματα, το παίρνεις χωρίς άδεια. Τέταρτον, οι επιθέσεις σε ιστοχώρους από τους «χάκερς», όπως αποκαλούνται.

Η δική μου γνώμη πάνω σε αυτό το θέμα, που δεν έχω αρκετό χρόνο να αναπτύξω, είναι ότι θα έπρεπε να γίνει συγκεκριμένη νομοθεσία, ούτως ώστε ανάλογα με την κατηγορία να καταλάβουν οι άνθρωποι τι είναι πιο σημαντικό απ' αυτά τα εγκλήματα. Θα πρέπει οι γονείς να ξέρουν πως από τη στιγμή που αγοράζουν στο παιδί τους σύνδεση στο ίντερνετ, του δίνουν ελεύθερη πρόσβαση σε όλα αυτά τα εγκλήματα. Δεν είναι κάτι που θα κάνει μόνο του. Θα έπρεπε, λοιπόν, η πολιτεία να θεσπίσει συγκεκριμένους νόμους και να κατηγοριοποιήσει αυτά τα αδικήματα και όχι να συνεχίζεται το ηλεκτρονικό έγκλημα, ανάλογα με τι θέλει και νομίζει ο καθένας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Ζαχαρόπουλε. Ήταν πολύ ενδιαφέρουσες οι προτάσεις σας. Στη σύγχρονη εποχή, πράγματι, όπως πλέον αντιλαμβάνεστε, εναπόκειται σε εσάς, που είστε οι χρήστες αυτών των μέσων, να είστε προσεκτικότεροι. Βεβαίως, και η πολιτεία πρέπει να λάβει τα ενδεδειγμένα μέσα.

Παρακαλώ τον κύριο Βασίλειο Θεοχαρίδη από τη Γερμανία να λάβει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΣ (Γερμανία): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σήμερα εκδηλώνεται με πολλές μορφές. Συνήθως, όμως, όταν αναφερόμαστε σε αυτό το ζήτημα μιλάμε ή για στέρηση θεμελιωδών δικαιωμάτων από κατοίκους τριτοκοσμικών χωρών είτε για ανθρωπίνια δικαιώματα των μεταναστών στη χώρα μας, τα οποία συχνά καταπατούνται.

Συνεχώς ακούμε για άθλιες συνθήκες διαβίωσης μεταναστών, για βασανισμούς και κακομεταχειρίσεις από τις αρχές και για την άρνηση ιατρικής περίθαλψης σε αυτούς.

Όσον αφορά αυτό το ζήτημα, το ελληνικό κράτος πρέπει να δράσει έγκαιρα και αποτελεσματικά, ώστε να διασφαλιστεί το δικαίωμα των μεταναστών -νομίμων και μη- στην αξιοπρεπή αντιμετώπιση, στο σεβασμό της προσωπικότητάς τους, σε ανθρωπίνες συνθήκες διαβίωσης και στην πρωτοβάθμια, τουλάχιστον, ιατρική περίθαλψη.

Επίσης, θα πρέπει να ληφθούν μέτρα, ώστε να σταματήσει η εκμετάλλευση των μεταναστών που εναποθέτουν τις ελπίδες τους στην απόκτηση άδειας παραμονής στη χώρα μας.

Το πρόβλημα, όμως, της καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν είναι μονοδιάστατο, αφηρημένο και μακρινό ούτε αφορά μόνον τους μετανάστες στην Ελλάδα. Παρόλο που το παραπάνω ζήτημα χρήζει προσοχής, το ελληνικό κράτος πρέπει να στραφεί άμεσα στον απόδημο ελληνισμό και στη διασφάλιση των δικαιωμάτων του, όταν αυτά βρίσκονται σε κίνδυνο.

Η καταπάτηση των δικαιωμάτων των Ελλήνων συμβαίνει συνήθως στις αναπτυσσόμενες χώρες, οι οποίες δεν έχουν εναρμονιστεί με τις Οδηγίες του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η συνεχής επίθεση των αλβανικών αρχών κατά των Ελλήνων της Βορείου Ηπείρου. Καθημερινά πολλοί Έλληνες διώκονται άδικα, συλλαμβάνονται για εκφοβισμό, βλέπουν τις περιουσίες τους να καταπατούνται και προσπαθούν να διατηρήσουν την ελληνική τους ταυτότητα, παρόλη την αφομοιωτική πολιτική που το αλβανικό κράτος ακολουθεί, ενώ απαγορεύει αυθαίρετα τη λειτουργία ελληνικών σχολείων.

Το ελληνικό κράτος πρέπει να ασκήσει ανυποχώρητη εξωτερική πολιτική, όταν πρόκειται για θεμελιώδη ανθρωπίνια δικαιώματα, όπως το δικαίωμα στην ιδιοκτησία, στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου και στην ελευθερία των γονιών να επιλέγουν το είδος της παιδείας που θα δίνουν στα παιδιά τους και να καταφύγει στα διεθνή δικαστήρια, όταν οι διαπραγματεύσεις με τα εν λόγω κράτη δεν φέρνουν καρπούς.

Ένα άλλο δικαίωμα των Ελλήνων, εντός και εκτός των συνόρων της Ελλάδας, που απειλείται τον τελευταίο καιρό, είναι το δικαίωμα στην εθνική ταυτότητα. Το κράτος της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, στηριζόμενο στην προπαγάνδα, στην παραπληροφόρηση και σε αβάσιμα επιχειρήματα, προσπαθεί να οικειοποιηθεί κομμάτι της ελληνικής ιστορίας. Με δεδομένο το γεγονός ότι η πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας δεν αποβλέπει απλώς σε γεωγραφικό προσδιορισμό του κράτους της, αλλά σε οικειοποίηση κομματιού της αρχαίας ελληνικής κληρονομιάς, η ελληνική πλευρά σε καμιά περίπτωση δεν θα πρέπει να δεχθεί ονομασία που να περιλαμβάνει τον όρο «Μακεδονία». Μια τέτοια υποχώρηση θα τροφοδοτήσει την επιθυμία της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας για περαιτέρω διεκδικήσεις.

Όμως, για να είμαστε σε θέση να προστατέψουμε τα ανθρωπίνια δικαιώματα, πρέπει να τα γνωρίζουμε, ώστε να αντιλαμβανόμαστε πότε αυτά καταπατούνται. Από μικρή ηλικία τα άτομα πρέπει να διδάσκονται τα δικαιώματά τους, ώστε να αναγνωρίζουν την προσβολή των δικαιωμάτων τους, να την καταγγέλλουν και έτσι να μην είναι ευάλωτα.

Η διδασκαλία, όμως, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχει και ένα ακόμη πλεονέκτημα. Καθιστά τα άτομα ικανά να διακρίνουν πότε τα δικαιώματά τους πλήττονται πραγματικά και πότε όχι. Έτσι, τα αποτρέπει στο να προβούν σε εθνικιστικές συμπεριφορές, όταν πρόκειται για δικαιώματά τους στο εξωτερικό, που –υποτίθεται– ότι καταπατούνται.

Για παράδειγμα, η απαγόρευση των τουρκικών αρχών να τελεστεί η θεία λειτουργία στο Μοναστήρι της Παναγίας Σουμελά κατά τη γιορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου δεν μπορεί να θεωρηθεί καταπάτηση των δικαιωμάτων των Ελλήνων, όπως πολλοί ισχυρίστηκαν, αφού το μοναστήρι λειτουργεί σήμερα ως μουσείο και γι' αυτό το λόγο δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν θρησκευτικές τελετές εκεί. Δηλαδή η σωστή γνώση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, εκτός του ότι προστατεύει τον άνθρωπο, τον αποδεσμεύει από προκαταλήψεις και κατ' αυτόν τον τρόπο η προσέγγιση και αλληλοκατανόηση των κρατών διευκολύνονται.

Ευχαριστώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Θεοχαρίδη.

Απλώς να σας πληροφορήσω ότι η Βουλή των Ελλήνων, εδώ και πολλά χρόνια και ειδικότερα τελευταία, δαπανά πολλά χρήματα για να στείλει αντιπροσωπείες Βουλευτών στο εξωτερικό, ώστε να έρθουν σε επαφή με τον απόδημο ελληνισμό. Προσωπικά, εγώ τελευταία επισκέφθηκα τη Νοτιοαφρικανική Ένωση και τον Καναδά. Έχω επισκεφθεί όλα τα σχολεία. Η πολιτεία μας εφοδιάζει με πολλά μέσα τα σχολεία στο εξωτερικό. Είναι σωστά αυτά που παρατηρήσατε. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Παρακαλώ τη συνάδελφο συμπροεδρεύουσα να ανακοινώσει το όνομα του επόμενου ομιλητή.

ΤΑΚΜΑΚΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Παπασηλίου από τη Β' Αθήνας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΣΗΛΙΟΥ (Β' Αθήνας): Κυρίες και κύριοι, αγαπητές και αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, είναι γενικά αποδεκτό ότι γνωρίζουμε όλοι τη γρήγορη πρόοδο, εξάπλωση και κυριαρχία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης τα τελευταία χρόνια στη ζωή των περισσότερων ανθρώπων. Βέβαια, παρατηρείται το φαινόμενο ότι όσο ενισχύεται η επιρροή τους άλλο τόσο μεγαλώνει η διαφθορά και η προπαγάνδα. Είναι επιπλέον γνωστό ότι συχνά λειτουργούν ανορθόδοξα, σε βάρος του λαού, για να εξυπηρετήσουν κυρίως κομματικά και οικονομικά συμφέροντα. Αυτή η νοσηρή σχέση που έχει δημιουργηθεί μεταξύ κράτους, Μέσων Ενημέρωσης και επιχειρηματιών Μέσων Ενημέρωσης πρέπει κάποια στιγμή να σταματήσει για το καλό των περισσότερων, χωρίς η πολιτεία να σκεφθεί το ψευδοκόστος που θα υποστεί, γιατί στην πραγματικότητα ο κόσμος τελικά θα είναι μαζί της.

Πρώτα – πρώτα, πολύ σημαντικό είναι η πολιτεία να περάσει άμεσα τους κατάλληλους νόμους, για να περιορίσει την αυθάδεια των ιδιοκτητών των σταθμών, αλλά και των δημοσιογράφων, που σε λίγο, αν δεν το έχουν κάνει ήδη, θα παρουσιαστούν και ως σωτήρες.

Αυτά τα μέτρα είναι ανάγκη να αποσκοπούν στη βελτίωση της ενημέρωσης, κυρίως της τηλεόρασης, γιατί εκεί παρατηρείται το μεγαλύτερο πρόβλημα, λόγω της μεγάλης δύναμής της. Ενδεικτικά, μπορούμε να πούμε ότι πρέπει άμεσα να σταματήσει η εξαθλίωση και η εκμετάλλευση της γυναίκας και του παιδιού από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Ακόμα, να προστατεύεται η ιδιωτική ζωή κάθε ανθρώπου. Και σ' αυτήν την περίπτωση υπάρχει εκμετάλλευση, αφού οι δημοσιογράφοι δεν προστατεύουν και δεν σέβονται τον πόνο, τη στενοχώρια ή την τύχη του συνανθρώπου τους. Κι επειδή αναφερθήκαμε σε δημοσιογράφους, πρέπει να πούμε ότι είναι ανάγκη να αντιμετωπίζονται με αυστηρότερα κριτήρια. Όχι μόνο με το μέσον που έχουν, αλλά να τηρούν ευλαβικά τον κώδικα δημοσιογραφικής δεοντολογίας.

Εκτός απ' αυτά όμως, σημαντικό είναι να προβάλλονται εκπομπές με ψυχαγωγικό, κοινωνικό και ιστορικό περιεχόμενο. Πρωταρχικός στόχος της τηλεόρασης, αλλά και όλων των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης πρέπει να είναι η υγιής ψυχαγωγία, αλλά και η πολύπλευρη ενημέρωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα βρισκόμαστε σε έναν χώρο όπου διαφυλάσσονται οι αρχές, οι αξίες, τα ιδανικά και ενισχύεται η δημοκρατία και η παιδεία ενός λαού. Γι' αυτό και θα τονίσω για ακόμη μια φορά ότι είναι απαραίτητο να προσπαθήσουν οι πολιτικοί να ευαισθητοποιηθούν, να αφουγκραστούν τις αγωνίες μας. Είναι απαραίτητο να αλλάξουν σχέδια και πρακτικές, γιατί μόνο μέσω αυτής της ριζικής αλλαγής υπάρχει η δυνατότητα να σταματήσει το αλισβερίσι που έχει δημιουργηθεί μεταξύ Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, πολιτείας και οικονομικών συμφερόντων.

Εν κατακλείδι, με αυτό τον τρόπο μπορεί να ανατραπεί αυτή η δυσάρεστη κατάσταση και όχι με βερμπαλισμούς και κενές υποσχέσεις. Ελπίζω να πρόσφερα κι εγώ κάποια βοήθεια σε αυτή την προσπάθεια που γίνεται από τους νέους της γενιάς μου.

Σας ευχαριστώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Θίξατε ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα. Ξέρετε πολύ καλά ότι υπάρχουν συνταγματικές ρητές διατάξεις που επιβάλλουν το πλαίσιο, μέσα στο οποίο τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης πρέπει να λειτουργούν. Γι' αυτό και υπάρχει το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, το οποίον εποπτεύει και κάθε φορά επιβάλλει τις δέουσες πειθαρχικές ποινές. Όμως, όπως ξέρετε πολύ καλά κι εσείς, η ελευθερία του λόγου είναι κατοχυρωμένη συνταγματικά. Γι' αυτό τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, όπως ανέφερε στην αρχή κάποιος συνάδελφός σας, έχουν ηθική υποχρέωση πάνω από όλα να παρέχουν αντικειμενική πληροφόρηση. Όπως αντιλαμβάνεστε λοιπόν, από τη μία μεριά έχουμε την επιχειρηματικότητα αυτών των ανθρώπων και από την άλλη το Σύνταγμα και τους νόμους, που επιβάλλουν μια τάξη. Βεβαίως, συμφωνώ απόλυτα μ' αυτό το πλάτισμα πλέον των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, του ραδιοφώνου και του Τύπου. Όπως ξέρετε, μπορεί κάποιος να εκδώσει μια

εφημερίδα ελεύθερα. Από εκεί και πέρα, πρέπει ο ίδιος να σέβεται τον κόσμο. Γι' αυτό και υπάρχουν αυτά τα παρατράγουδα.

Ευχαριστώ πολύ .

Παρακαλώ τη συνάδελφο να ανακοινώσει τον επόμενο ομιλητή.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΤΑΜΟΥΤΣΙΔΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, κυρία Κόττη Ιωάννα.

ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΤΤΗ (Ν. Κυκλάδων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το θέμα που με έφερε εδώ, στη *Βουλή των Εφήβων*, είναι η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μέσα στα σωφρονιστικά καταστήματα.

Το Νοέμβριο πραγματοποιήθηκε η πρώτη μεγάλη πανελλήνια εξέγερση φυλακών με δέκα χιλιάδες απεργούς πείνας. Ήταν μια ειρηνική εξέγερση. Οι κρατούμενοι ζητούσαν ανθρώπινους όρους διαβίωσης, την αποσυμφόρηση των φυλακών, την κατάργηση των παιδικών φυλακών, την κατάργηση των πειθαρχικών διώξεων, όπως επίσης τη διαφορετική αντιμετώπιση των τοξικοεξαρτημένων.

Εγώ πιστεύω πως η αποσυμφόρηση των φυλακών δεν μπορεί να γίνει με την ανέγερση καινούριων φυλακών, αλλά με τη σωστή επανένταξη των κρατουμένων. Πρέπει να είναι πιο δημιουργική η επανένταξη τους. Να υπάρχουν κάποιες δραστηριότητες μέσα στη φυλακή για όλους. Επιπλέον, να θεσπιστεί κάποιος νόμος, ο οποίος θα καταργεί τα πειθαρχικά μέσα στις φυλακές. Τα πειθαρχικά για τους κρατούμενους σημαίνουν το να εκτίσει κάποιος το διπλάσιο της ποινής του πολλές φορές.

Για τις παιδικές φυλακές: Δεν πιστεύω πως μπορεί να καταδικαστεί ένα παιδί. Για να φτάσει να εγκληματήσει προφανώς έχουν υπάρξει κάποιες κοινωνικές ή και προσωπικές συνθήκες, οι οποίες του έχουν βγάλει αυτή τη βία και την εγκληματικότητα. Πιστεύω πως θα πρέπει να δημιουργηθούν κάποια εναλλακτικά μέσα δημιουργικής και ισότιμης επανένταξης αυτών των νέων με κοινωφελές έργο για την πολιτεία.

Οι φυλακές στην Αυστρία, που οικοδομήθηκαν πριν από λίγους μήνες, το *Justice Leben Center*, αποτελούν πρότυπο και για τις συνθήκες του Ο.Η.Ε. και για όλους. Πιστεύω ότι θα πρέπει να αποτελούν πρότυπο και για εμάς. Οι κρατούμενοι ποινικού δικαίου έχουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν γυμναστήρια, μαθήματα γλυπτικής, λογοτεχνίας και έχει αποδειχθεί ήδη ότι έχουν καταφέρει να επανενταχθούν απόλυτα μετά την έκτιση της ποινής τους.

Ο χρόνος μου τελειώνει. Δεν έχω κάτι άλλο να προσθέσω. Πιστεύω πως επειδή αυτοί οι άνθρωποι βρέθηκαν απέναντι στους κανόνες της κοινωνίας, αυτό δεν σημαίνει πως θα πρέπει να πεταχτούν σε ανθρωπίνες χωματερές. Τα γεγονότα είναι ήδη γνωστά σε όλους μας και στις αρμόδιες αρχές. Νομίζω πως δεν θα πρέπει να συνεχίσουν να τα αγνοούν τόσο επιδεικτικά.

Σας ευχαριστώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Κόττη.

Θίξατε πράγματι το μεγάλο πρόβλημα του σωφρονιστικού στη χώρα μας. Ξέρετε πολύ καλά ότι η πολιτεία λειτουργεί με βάση το Σύνταγμα και ότι η δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη αρχή μέσα στη δομή του κράτους μας. Είναι δικαίωμα της δικαιοσύνης τι ποινές θα επιβάλει κάθε φορά. Οι φυλακές δεν είναι εκδικητικές. Αντίθετα, είναι φυλακές, μέσα από τις οποίες προσπαθούμε να επανεντάξουμε τον κρατούμενο, ο οποίος για κάποιο λόγο καταδικάστηκε και για να επανέλθει στην κοινωνία καλύτερος. Είναι ένα πάρα πολύ λεπτό ζήτημα, όπως ξέρετε, το να μπορείς να διακρίνεις τους ανθρώπους που είναι εγκληματίες του σκληρού ποινικού δικαίου και εκείνους που για τον οποιονδήποτε άλλο λόγο, είτε για λόγους ουσιαστικούς είτε κοινωνικούς είτε οικονομικούς, δυστυχώς μπήκαν στις φυλακές.

Είναι πολύ σωστά αυτά που λέτε. Όπως ξέρετε όμως, το σωφρονιστικό μας σύστημα πάσχει εδώ και πολλά χρόνια. Προσπαθούμε να το κάνουμε καλύτερο και προσπαθούμε πράγματι οι άνθρωποι αυτοί, που δυστυχώς καταλήγουν εκεί, να έχουν την καλύτερη περιποίηση, για να μπορέσουν να επανέλθουν στα σπίτια τους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΤΤΗ (Ν. Κυκλάδων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για να προσθέσω κάτι;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε, κυρία Κόττη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΤΤΗ (Ν. Κυκλάδων): Ίσως όντως να τηρείται το Σύνταγμα, όσον αφορά την ποινή που θα δοθεί σε κάποιον κρατούμενο, αλλά μέσα στις φυλακές -νομίζω πως θα συμφωνήσετε κι εσείς- δεν τηρείται καθόλου το Σύνταγμα. Και ίσως, για να μπορέσει να ενισχυθεί αυτή η διαφάνεια, η οποία λέτε ότι υπάρχει, θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να ελέγξουν τις φυλακές μη κυβερνητικές οργανώσεις, δικηγόροι ή κοινωνικοί λειτουργοί.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κυρία Κόττη, μπήκατε σε ένα πολύ λεπτό θέμα. Δεν είναι τόσο εύκολο να γίνουν αυτά που λέτε. Αφήστε τα για την πολιτεία, η οποία πράγματι προσέχει όλα αυτά τα ζητήματα. Δεν είναι τόσο απλό.

ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΤΤΗ (Ν. Κυκλάδων): Εάν πρόσεχε η πολιτεία, δεν θα είχαμε νεκρούς απεργούς πείνας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δεν είναι έτσι, όπως τα λέτε, με όλο το σεβασμό προς τις απόψεις σας.

ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΤΤΗ (Ν. Κυκλάδων): Κι εγώ σέβομαι τις απόψεις σας, κύριε Πρόεδρε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δεν υπάρχει καμία πολιτεία που να θέλει να εκδικηθεί κρατούμενους. Προς Θεού! Δυστυχώς όμως, δεν μπορούμε να κάνουμε διάλογο. Είναι πάρα πολλοί οι ομιλητές, που πρέπει να πάρουν το λόγο.

Σας ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΑΚΜΑΚΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, κυρία Κωστιάνη Σταματίνα.

ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ ΚΩΣΤΙΑΝΗ (Β' Αθήνας): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, διαβάζοντας τη *Σύνθεση Κειμένων* της Επιτροπής μας, το ενδιαφέρον μου προσέλκυσαν ιδιαίτερα οι προτάσεις σχετικά με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, οι οποίες αναφέρονται στην ποιότητα της ενημέρωσης που λαμβάνουμε, στην πολιτική και οικονομική τους εξάρτηση και στη στάση που οι Έλληνες πολίτες έχουν απέναντί τους.

Συμφωνώ απόλυτα με το ότι χρειαζόμαστε αξιόπιστα Μέσα, τα οποία θα μας μεταφέρουν με αντικειμενικότητα τη δράση των πολιτικών και θα βοηθούν τον πολίτη να διαμορφώσει ολοκληρωμένη άποψη μέσα από μια βαθύτερη ανάλυση και όχι τη διαρκή και επιφανειακή αμφισβήτηση. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να κρίνουμε σωστά τη δράση των πολιτικών και να ψηφίσουμε αυτούς που θεωρούμε άξιους να μας αντιπροσωπεύουν. Για να συμβεί αυτό όμως πιστεύω ότι η χώρα μας έχει ανάγκη πρώτα απ' όλα από συνειδητοποιημένους πολίτες, από πολίτες που ενδιαφέρονται για τα κοινά και που αναγνωρίζουν ότι στα δημοκρατικά πολιτεύματα η πρόοδος του κράτους είναι απαραίτητη και για την πρόοδο σε ατομικό επίπεδο. Θα περίμενε κανείς λοιπόν από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, αφενός να προβάλουν πρότυπα κοινωνικής συμμετοχής, αναδεικνύοντας τη δράση κοινωνικών φορέων, οργανώσεων πολιτών και μη κυβερνητικών οργανώσεων και αφετέρου να καλλιεργούν τις δημοκρατικές αξίες στην κοινή γνώμη με σφαιρική ενημέρωση, συγκρίσεις και παραδείγματα από το διεθνή χώρο, παρά να περιορίζονται στη στείρα σκανδαλολογία και κινδυνολογία που προκαλεί πανικό.

Έτσι μπορούν να οδηγηθούν οι πολίτες σε συνειδητή ψήφο. Πόσο είμαστε άραγε εμείς έτοιμοι και συνειδητοποιημένοι να ψηφίσουμε μόλις αποκτήσουμε τη φεινή χρονιά δικαίωμα ψήφου;

Ο σημερινός Έλληνας πολίτης στέκεται μπροστά από την οθόνη της τηλεόρασης και αναθεματίζει την εκάστοτε κυβέρνηση για τις μίζες, την ανεργία και την καταστροφή του περιβάλλοντος, αλλά στη συνέχεια προτιμά να αποστασιοποιηθεί από τις κάλπες. Η παθητική στάση που εκείνος θεωρεί αντίδραση επιτρέπει στους άλλους να αποφασίζουν για εκείνον. Στο άλλο άκρο βρίσκονται οι φανατικοί των κομμάτων, οι οποίοι ακολουθούν στα τυφλά ένα κόμμα για λόγους που μόνο οι ίδιοι γνωρίζουν.

Το δημοκρατικό πολίτευμα έχει φύση προοδευτική και οι τομές του είναι τέτοιες, ώστε να προωθεί οτιδήποτε το καινούργιο, το νέο που φέρνει αλλαγές, οι οποίες με τη σειρά τους οδηγούν στην ανάπτυξη. Αλλαγή χωρίς αμφισβήτηση όμως υπάρχει; Στάσεις πολιτών, όπως οι προηγούμενες, καταφέρνουν να καταργήσουν τα πλεονεκτήματα της δημοκρατίας και να επιφέρουν στασιμότητα, αν όχι παρακμή.

Δεν ξεχνάμε επίσης ότι ο συνειδητοποιημένος πολίτης είναι συνειδητοποιημένος άνθρωπος. Χρησιμοποιώντας την ψήφο του δεν υπερασπίζεται απλά ένα πολίτευμα, αλλά τα ατομικά του δικαιώματα, το δικαίωμα για ελευθερία λόγου και έκφρασης για ισότητα και ισονομία.

Άρα, είναι μέγιστη σπουδαιότητα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να προωθούν τη σημασία της ενεργούς συμμετοχής των πολιτών στα κοινά και τις αξίες της δημοκρατίας, επειδή η δημοκρατία δεν είναι δεδομένη, αλλά παραμένει ακμαία υπό την προϋπόθεση ότι οι πολίτες της αγωνίζονται για να τη διατηρήσουν.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Κωστιάνη.

Παρακαλώ πολύ ο επόμενος Εισηγητής.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΤΑΜΟΥΤΣΙΔΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Ελευθέριος Τζανής.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΖΑΝΗΣ (Ν. Ηρακλείου): Γεια σας και από εμένα.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, εγώ θα ήθελα να μιλήσω για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Όπως ξέρουμε έχουν καθιερωθεί με την οικουμενική διακήρυξη του 1948 και εδώ και εξήντα περίπου χρόνια έχουν αποκτήσει μια σημασία συμβόλου, παρά τα μειονεκτήματα και τις «τρύπες» που έχουν.

Η οικουμενική διακήρυξη του Ο.Η.Ε. εξασφαλίζει τα δικαιώματα που ο κάθε άνθρωπος πρέπει να έχει, την πρόοδο του ανθρώπινου γένους τόσο για κάθε άτομο ξεχωριστά, όσο και για ολόκληρα κράτη.

Όταν αποφάσισα να ασχοληθώ με τα ανθρώπινα δικαιώματα επέλεξα να το δω από μία διαφορετική άποψη. Στάθηκα στη φράση «ανθρώπινα δικαιώματα», που σημαίνει ότι κάθε άνθρωπος με τη γέννησή του τα έχει αυτόματα. Όμως, πώς γίνεται να υπάρχουν ανθρώπινα δικαιώματα όταν θεμελιώδη δικαιώματα στη ζωή, που τα έχουμε εμείς και δεν τα σκεφτόμαστε καν –ένα πιάτο φαί, όταν γυρνάμε το μεσημέρι από το σχολείο σπίτι μας, ένα σπίτι να μείνουμε- δεν τα έχουν παιδιά στην Αφρική όπου λιμοκτονούν, πεθαίνουν από την πείνα; Όλα αυτά είναι γνωστά σε όλους μας και συμβαίνουν. Πώς μπορούμε να μιλήσουμε για ανθρώπινα δικαιώματα, όταν σε μεγάλο μέρος των ανθρώπων υπάρχει αυτή η ανισότητα;

Εμείς έχουμε δημοκρατία, έχουμε αυτήν την τιμή. Σε άλλα κράτη όμως που έχουν απολυταρχικά πολιτεύματα, οι άνθρωποι δεν έχουν την ελευθερία που έχουμε εμείς. Εκεί πού είναι η ισότητα; Πού είναι η ισότητα σε κράτη που η θανατική ποινή υπάρχει ακόμα; Πού είναι η ισότητα σε ανθρώπους που το κράτος τους δεν τους εξασφαλίζει δουλειά και δεν τους προσφέρει μία άλφα ποιότητα ζωής και αναγκάζονται να φύγουν από εκεί που γεννήθηκαν και να πάνε σε ένα άλλο κράτος χωρίς να έχουν τίποτα στα χέρια τους για να ξεκινήσουν από το μηδέν; Δεν έχουν στην ουσία σπίτι να κατοικήσουν.

Σκεπτόμενοι όλα αυτά, μπορούμε να μιλήσουμε για ανθρώπινα δικαιώματα; Εγώ νομίζω ότι δεν θα μπορέσουμε.

Για να υπάρξουν ανθρώπινα δικαιώματα, θα πρέπει να αλλάξουν ριζικά τα πράγματα, κατά την άποψή μου. Πιστεύω ότι δεν μπορεί να υπάρξει η καταστρατήγηση, η καταπάτηση, η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε μία δημοκρατική χώρα όπως τη δική μας. Είναι λάθος, όμως, να κάνουμε τα στραβά μάτια,

γιατί συμβαίνει σε όλα τα δημοκρατικά κράτη, όσο δημοκρατικά και εάν είναι. Αυτό συμβαίνει από κοινωνικά ανώτερους σε κοινωνικά ασθενέστερους.

Πρώτα θα έπρεπε να το κοιτάσουμε αυτό και μετά ίσως είναι καλύτερο να το πάρουμε από την αρχή και να δούμε πώς θα έπρεπε να είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Τέλος, θα ήθελα να συγχαρώ τους υπόλοιπους Έφηβους Βουλευτές για τις απόψεις τους γι' αυτούς που μίλησαν και γι' αυτούς που θα ακολουθήσουν, γιατί αυτό χρειάζεται στην Ελλάδα, αυτό χρειάζεται σε κάθε κράτος: Μία νεολαία δυναμική, μία νεολαία με άποψη. Μπράβο μας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Τζανή.

Πολύ σωστές οι παρατηρήσεις σας. Τελευταία επισκέφτηκα το Γιοχάνεσμπουργκ και είδα το περίφημο Σοβέτο. Έχετε δίκιο πράγματι και θέλετε όλος ο κόσμος να φτάσει σ' αυτό το σημείο που θέλουμε όλοι. Αυτό προσπαθούμε και εάν είναι δυνατόν να γίνει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΑΚΜΑΚΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Ιωάννα Αναστασιάδου.

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ (Ν. Πέλλας): Γεια σας.

Αρχικά, θα ήθελα να συγχαρώ τον προηγούμενο ομιλητή, γιατί έδωσε βάση όντως στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα που με απασχολεί χωρίς περιττές εισαγωγές και διατυπώσεις εντυπωσιασμού.

Ζούμε σε μία δύσκολη εποχή, ως γνωστό, λόγω της οικονομικής κρίσης και τα Μ.Μ.Ε. την κάνουν ακόμη πιο δύσκολη. Και όταν λέω Μ.Μ.Ε. δεν αναφέρομαι μόνο στην τηλεόραση, όπως σκέφτονται συνήθως οι περισσότεροι στο άκουσμά τους, αλλά και στον διαδικτυακό τόπο, το γνωστό σε όλους μας ίντερνετ.

Τώρα τελευταία ακούω πολύ συχνά λέξεις και φράσεις όπως παιδική πορνογραφία, ομαδικές αυτοκτονίες, κατάθλιψη, αποξένωση. Όμως όλα αυτά μας τα προσφέρει απλόχερα το ίντερνετ. Μας προβάλλουν βίαιες και αποτρόπαιες σκηνές. Κυκλοφορούν γυμνές φωτογραφίες μικρών παιδιών. Δηλώνουν ευθαρσώς ότι η αυτοκτονία είναι η μόνη λύση για να βγει ο νέος από το αδιέξοδο, όπου τον έχει φέρει η πολιτεία.

Και αντ' αυτού εμείς τι κάνουμε; Θα σας πω εγώ τι κάνουμε. Γυρνάμε την πλάτη στα προβλήματα και το βάζουμε στα πόδια. Κανείς δεν νοιάζεται πραγματικά για το αν κάποιος οργανώνει ομαδική αυτοκτονία και κατά πόσο αυτό θα βλάψει τους νέους μας, δηλαδή παιδιά σαν και εμένα και σαν και εσάς.

Έχει φτάσει πια ο κόμπος στο χτένι. Βρισκόμαστε μπροστά σε ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της χώρας μας και μας απασχολούν περισσότερο οι ειδήσεις που αφορούν τους κοσμικούς ανθρώπους, παρά τους ανθρώπους της διπλανής πόρτας.

Θέλετε ένα ίντερνετ που θα καθοδηγεί τους νέους μας και θα τους φοράει παρωπίδες για ο,τιδήποτε συμβαίνει γύρω τους και ακόμα χειρότερα αποστασιοποιημένους νέους; Εγώ πάντως ούτε τους θέλω έτσι τους συνομηλικούς μου ούτε θα επιδιώξω να τους κάνω έτσι. Δεν λέω ότι πρέπει να απαγορευθεί η είσοδος των συνομηλικών μας στο ίντερνετ, απλά πιστεύω πως επιτέλους πρέπει να μπει ένα τέλος σε αυτή τη δημαγωγία που ασκούν τα Μ.Μ.Ε., που αποσκοπούν κυρίως να μειώσουν την κριτική μας ικανότητα και να μας κάνουν αποστασιοποιημένα ανθρωπάκια, ως μου επιτραπεί η λέξη.

Εάν αυτή είναι η ζωή που θέλουμε για εμάς και στο μέλλον για τα παιδιά μας, τότε ας αφήσουμε την κατάσταση ως έχει και τον κόσμο να οδεύσει προς το χάος. Ξέρω πολύ καλά πως αν γυρίσουμε εμείς την πλάτη μας στους νέους, θα κάνουν και αυτοί το ίδιο σε εμάς. Και είναι κρίμα ένας έφηβος, ένα παιδί της ηλικίας μας να μην μπορεί να νιώσει τις χαρές της ηλικίας μας.

Σας ευχαριστώ πολύ για την υπομονή σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Αναστασιάδου.

Είναι πολύ σωστές οι παρατηρήσεις σας και να σας πληροφορήσω ότι πολύ πρόσφατα η πολιτεία έχει ψηφίσει διατάξεις για το ηλεκτρονικό έγκλημα, από αυτό που ακριβώς που θέλουμε όλοι να προστατευτούμε. Και η τεχνική και η πρόοδος να προχωρούν, πρέπει να προστατεύσουμε τη νεολαία μας.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΤΑΜΟΥΤΣΙΔΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Αννέτα Πατσίκα.

ΑΝΝΕΤΑ ΠΑΤΣΙΚΑ (Ν. Κοζάνης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, τα Μ.Μ.Ε. τα λεγόμενα media προσφέρουν έναν πλούτο πληροφοριών, αλλά παράλληλα αφήνουν το κοινό σε μία πληροφοριακή ένδεια. Το πλήθος των πληροφοριών τρώει την ουσιαστική πληροφορία. Αυτό συνιστά μια ιδιότυπη μορφή ηλεκτρονικής δικτατορίας. Παρέχουν τις πληροφορίες τους με ένα μονολογικό χαρακτήρα, ο άνθρωπος τις αποδέχεται παθητικά, πιέζεται από την ένταση και το πλήθος τους και λόγω του λιγοστού χρόνου που έχει στη διάθεσή του, περιορίζεται η δυνατότητά του να τις αντιμετωπίσει κριτικά.

Η ειδηση προσφέρεται σαν βιομηχανικό προϊόν, παραλλαγμένη και συχνά παραποιημένη. Η βιομηχανία των ειδήσεων καλύπτει συχνά ύποπτες πολιτικές διασυνδέσεις, οικονομικά παιχνίδια και ιδεολογικούς αποπροσανατολισμούς. Όλα γίνονται ειδηση, όλα μετριούνται σαν ειδηση. Έτσι η ζωή μετατίθεται στις σελίδες των εντύπων και στην οθόνη της τηλεόρασης.

Υπό κανονικές συνθήκες ο δημοσιογράφος πρέπει να είναι ο άγγελος των ειδήσεων, καλών ή κακών δεν έχει σημασία. Σημασία έχει η αλήθεια. Όμως αναμφίβολα η δημοσιογραφική δεοντολογία είναι χαμένη υπόθεση. Πολλοί συκοφαντούνται, η ζωή δημόσιων προσώπων γίνεται λαϊκό ανάγνωσμα, και έτσι ο λαός να εθίζεται στο σκανδαλιστικό και στο χυδαίο.

Η παραπληροφόρηση δημιουργεί ψεύτικα πρότυπα που όχι μόνο επηρεάζουν, αλλά και παρασύρουν ονόματα ηθοποιών και τραγουδιστών. Έχουν καλύψει ονόματα πνευματικών ανθρώπων. Γιατί το λαμπερό και το αστραφτερό έχουν μεγάλη πέραση, έστω κι αν είναι παροδικά.

Παράλληλα εφημερίδες έγχρωμες, πολυσέλιδες, με τίτλους παραπλανητικούς, με συνθήματα, με συσχετισμούς λέξεων, με δώρα και με παντός άλλου είδους προσφορές κατεβάζουν το επίπεδο του αναγνωστικού κοινού σε απελπιστικό σημείο. Το να γίνεσαι πελάτης μιας εφημερίδας για την προσφερόμενη προσφορά και όχι για το περιεχόμενο της εφημερίδας συνιστά ξεπεσμό για τη δημοσιογραφία και για το αναγνωστικό κοινό. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης έχουν μετατραπεί σ' ένα σύστημα οργανωμένων συμφερόντων, σύστημα εξουσίας, σύστημα ελέγχου της πολιτικής, της Παιδείας, της οικονομίας, ακόμη και της Εκκλησίας.

Ταυτόχρονα, αξίζει να αναφερθεί ότι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης έχουν καταληφθεί από μανία καταδίωξης των ιδιωτικών στιγμών. Ίδανικό της μοντέρνας δημοσιογραφίας δεν είναι η αποκάλυψη της αλήθειας, αλλά ο ντόρος, τα λεγόμενα «πρωτοσέλιδα». Το κοινό τρέφεται με πληροφορίες ιδιωτικού χαρακτήρα. Η ιδιωτική ζωή γίνεται έκθεμα, ανάγνωσμα, ακρόαμα. Στο όνομα της δήθεν ενημέρωσης θυσιάζεται ο άνθρωπος. Το αναφαίρετο αφαιρείται. Το άβατο παραβιάζεται, χάνεται η ανθρώπινη μοναδικότητα. Οι «καυτές» ειδήσεις καίνε τη ζωή κάποιων ανθρώπων. Τα τελευταία χρόνια δημιουργήθηκαν και στην ελληνική τηλεόραση ειδικές εκπομπές, οι οποίες ασχολούνται αποκλειστικά με οικογενειακές τραγωδίες, εγκλήματα, διαστροφές, άπορες οικογένειες. Για κάποια λεπτά και λεφτά ο ιδιωτικός βίος γίνεται έκθεμα καθώς η προβολή επισκιάζει την προσβολή. Ωστόσο αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν αντιδράσεις. Αν τα προϊόντα των μέσων μαζικής ενημέρωσης είναι ρυπαρά η ευθύνη δεν είναι μόνο του δότη αλλά και του λήπτη.

Η σωστή στάση ζωής, σύμφωνα με μια κινεζική παροιμία, είναι η εξής: «Αντί να παραπονιέσαι για το σκοτάδι, άναψε ένα κερί».

Σας ευχαριστώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κυρία Πατσίκα, σας ευχαριστώ πάρα πολύ προσωπικά. Θέλω να σας πω ότι εκλέγομαι έξι φορές Βουλευτής από το 1989 και η ομιλία σας με κάλυψε απόλυτα. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΑΚΜΑΚΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μόραλη Αθανασία.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΟΡΑΛΗ (Ν. Έβρου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, προτού μπω στο θέμα μου θα ήθελα να σχολιάσω κάποια πράγματα που ακούστηκαν από τους προλαλήσαντες.

Όσον αφορά τον επαγγελματικό προσανατολισμό και τα γραφεία που ο κ. Ζαχαρόπουλος είπε ότι υπάρχουν έξω από το σχολείο, ναι μεν η ύπαρξή τους είναι σαφής και ο ρόλος τους καθορισμένος, αλλά το μάθημα είναι μάθημα και στο σχολείο θα πρέπει να γίνεται κατά τρόπο αυστηρό, όπως όλα τα υπόλοιπα μαθήματα. Δεν θα πρέπει αντ' αυτού να γίνεται γυμναστική, όπως ανέφερε η κυρία Ακρίβη.

Όσον αφορά τα δικαιώματα και συγκεκριμένα αυτό που ανέφερε για τους Μουσουλμάνους που αναγκάζονται να κρύβονται για να ασκήσουν τη θρησκεία τους, δεν νομίζω ότι αυτό ισχύει. Από το Σύνταγμα είναι κατοχυρωμένη η ανεξιθρησκία. Καθένας έχει τα δικά του πιστεύω και τα ασκεί με οποιονδήποτε τρόπο, εφόσον βέβαια δεν παραβιάζει τις ελευθερίες των άλλων.

Επίσης για τους μετανάστες που ανέφερε ο κ. Θεοχαρίδης, εγώ θα πρότεινα η είσοδος τους απλά να είναι μόνιμη, όχι να τους απαγορευθεί τελείως. Η παράνομη είσοδος είναι αυτή που εμποδίζει τους ανθρώπους αργότερα να βρουν δουλειά και ενισχύει το φαινόμενο της ανεργίας, λόγω του ότι καταλαμβάνουν θέσεις με χαμηλότερη αποζημίωση από τους ανθρώπους που τους προσφέρουν την εργασία.

Εγώ τώρα θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θα ήθελα να σταθώ στην αξία αυτών αρχικά, προτού περάσω σε μερικές προτάσεις. Ο βαθμός σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι το ασφαλέστερο κριτήριο του βαθμού συνοχής και της ποιότητας κάθε κοινωνίας. Προστατεύονται, όπως προαναφέρθηκε, από την Οικουμενική Διακήρυξη της 10^{ης} Δεκεμβρίου του 1948 που διακηρύττει τη σειρά δικαιωμάτων και απευθύνεται σε όλους -κράτη, οργανισμούς και άτομα- αλλά κατοχυρώνονται και από το Σύνταγμα, καταστατικούς χάρτες ανθρωπίνων δικαιωμάτων, διακηρύξεις και διεθνείς οργανισμούς.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν είναι μόνον πολιτικό αλλά και ηθικό αίτημα. Είναι μια δυναμική πραγματικότητα και μια έννοια που διευρύνθηκε, εμβασύνθηκε, αμφισβητήθηκε και παρανοήθηκε. Έχουν βαθύτατο ηθικό περιεχόμενο γιατί είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τη δικαιοσύνη και την ελευθερία. Η αλληλεγγύη μεταξύ των ανθρώπων είναι η ασπίδα για να προστατεύσουν αποτελεσματικά ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα απ' αυτόν που τα επιβουλεύεται.

Η πορεία για να γίνει αυτονόητη η προσπάθεια προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι μακρά και επίπονη, γιατί λείπει από το σύγχρονο κόσμο η ηθική και πολιτική ωριμότητα που απαιτείται για την προστασία τους. Τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι αναφαίρετα, αδιαπραγμάτευτα και μέτρο του πολιτικού ανθρωπισμού, πυρήνας της ηθικής και κληρονομιά της ανθρωπότητας. Ωστόσο τα ανθρώπινα δικαιώματα καταπατώνται και αυτό συμβαίνει όχι μόνο σε κράτη όπου επικρατούν δικτατορικά καθεστώτα, αλλά δυστυχώς και σε χώρες του δήθεν πολιτισμένου και δημοκρατικού κόσμου. Δεν συνάδει με το ανθρώπινο ιδεώδες η ασύστολη και απροσημάτιστη παραβίασή τους.

Για να μην μακρηγορήσω και επειδή προτάσεις αναφέρθηκαν για την προσπάθεια προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, θα ήθελα απλά να προσθέσω ότι θα ήταν μια λύση η θέσπιση οργάνων και

μηχανισμών για την επόπτευση της διασφάλισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τον στιγματισμό φαινομένων αλαζονείας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δύο ακόμη άτομα θα μιλήσουν και θα κάνουμε ένα μικρό διάλειμμα.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΤΑΜΟΥΤΣΙΔΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παπανικολάου Άννα.

ΑΝΝΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Γεια σας. Θα ήθελα να συγχαρώ τους προηγούμενους ομιλητές για τις ομιλίες τους και θα ήθελα κι εγώ να κάνω νύξη για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Όλοι μας, λιγότερο ή περισσότερο, χρησιμοποιούμε τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης είτε για λόγους ψυχαγωγίας, είτε για να ενημερωθούμε σχετικά με τα νέα της κοινωνίας στην οποία ζούμε. Ανοίγοντας την τηλεόραση αντικρίζουμε σκηνές βίας, σεξουαλικού, ρατσιστικού και εθνικιστικού χαρακτήρα κι αυτό επαναλαμβάνεται σε καθημερινή σχεδόν βάση, με αποτέλεσμα αυτές οι ιδέες να επηρεάζουν τον τρόπο σκέψης μας και συνεπώς και τον τρόπο ζωής μας. Τα μάτια μας συνηθίζουν να βλέπουν εικόνες εξωφρενικές, προβαλλόμενες όμως ως φυσιολογικές. Σκεπτόμαστε όμως ποτέ τι είναι αυτό που πραγματικά προκαλεί την προβολή αυτών και ποια είναι τα βαθύτερα αίτια; Δυστυχώς σπάνια. Αδιαφορούμε για ένα θέμα που καθορίζει ένα σημαντικό τμήμα της προσωπικότητάς μας.

Ο ρόλος των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης σίγουρα δεν είναι αυτός. Για παράδειγμα, τα τηλεοπτικά κανάλια θα έπρεπε να προβάλουν εκπομπές επιμορφωτικές, ώστε να συμβάλουν στην βελτίωση της Παιδείας, εκπομπές με στόχο την κοινωνική ευαισθητοποίηση, την περιβαλλοντική συνείδηση, την ισότητα των δυο φύλων, την αξιοκρατία και την αξία του εθελοντισμού.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης)

Παρ' όλα αυτά συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Καλό θα ήταν λοιπόν να θεσπιστεί ένα αυστηρότερο νομικό πλαίσιο, με βάση το οποίο θα λειτουργούν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και να υπάρξουν ποινές στους τυχόν παραβάτες.

Επιπροσθέτως τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης οφείλουν να είναι αποδεδειγμένα από οποιαδήποτε πολιτική και οικονομική εξάρτηση, με μοναδικό τους σκοπό την προσφορά στο λαό και όχι την εκμετάλλευσή του. Είναι επίσης καιρός να ρίξουμε το βλέμμα μας στις μειονότητες που ζουν ανάμεσά μας, διότι εν έτει 2009 θεωρείται επιεικώς ανεπίτρεπτο να δίνεται βάση μόνο σε μια συγκεκριμένη μερίδα ανθρώπων που αποτελεί σήμερα την πλειοψηφία. Ποια δικαιολογία υπάρχει για το γεγονός ότι κανένα τηλεοπτικό κανάλι δεν ενδιαφέρθηκε να κάνει ειδικές εκπομπές για τους κωφάλαλους;

Επίσης είναι απαραίτητη η ορθή χρήση της ελληνικής γλώσσας, με σκοπό να αποφευχθεί η αλλοίωσή της.

Επιπλέον θα πρέπει να υπάρξει προσοχή από τα τηλεοπτικά κανάλια τις ώρες που τα μικρά παιδιά έχουν πρόσβαση στην τηλεόραση, γιατί ως γνωστόν, σκηνές με ακατάλληλο για την ηλικία τους περιεχόμενο μπορούν να διαβρώσουν το αγνό τους μυαλό, αφήνοντάς τους ψυχολογικά τραύματα.

Ορθό θα ήταν ακόμη να υπάρξει επαγγελματικός προσανατολισμός, όπως προανέφεραν και οι συμμαθητές μας, ώστε να μπορέσουν τα παιδιά να βρουν πραγματικά αυτό που τους αρέσει και που θα τους βοηθούσε να ασχοληθούν στη ζωή τους, όπως επίσης και εκπαιδευτικά προγράμματα.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας)

Ευγενικά λοιπόν απαιτούμε ποιοτική ενημέρωση. Με κριτική στάση και δυσπιστία ως αντιμετώπισουμε από εδώ και πέρα τα Μέσα αυτά. Ας αντικρίσουμε την αλήθεια με γυμνά μάτια, γιατί είμαστε άνθρωποι και όχι υποχείρια άλλων.

Σας ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΑΚΜΑΚΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ρομπόκος Δημήτριος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΟΜΠΟΚΟΣ (Ν. Κορινθίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμο Προεδρείο, αξιότιμοι Έφηβοι Βουλευτές, εγώ θα ήθελα να προσθέσω μερικές σκέψεις στην ομιλία του Εισηγητή μας και θα μιλήσω για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Ο σκοπός των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης είναι να ενημερώνουν να ψυχαγωγούν και να μορφώνουν τους πολίτες. Στην Ελλάδα όμως είναι έτσι; Θεωρώ ότι στην Ελλάδα δεν είναι Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, αλλά –επιτρέψτε μου την έκφραση– μέσα μαζικού επηρεασμού.

Επηρεάζουν τους πολίτες πολιτικά. Όταν βάζουν ειδήσεις σε οποιοδήποτε ραδιοφωνικό ή τηλεοπτικό σταθμό, καταλαβαίνει κανείς τι κόμμα υποστηρίζουν. Επηρεάζουν ηθικά με διάφορες ανήθικες εκπομπές και τέλος επηρεάζουν εμπορικά με τις διαφημίσεις. Παραπληροφορούν και υπερβάλλουν σε πολλές περιπτώσεις.

Άξιο αναφοράς νομίζω ότι είναι η απaráδεκτη μετάδοση και ο σχολιασμός από –εντός παρένθεσης– «δημοσιογράφους» των γεγονότων που συγκλόνισαν την Ελλάδα το Δεκέμβρη και των προσφάτων πυρκαγιών του Αυγούστου με μόνο σκοπό την τηλεθέαση και το οικονομικό τους συμφέρον, χωρίς να έχουν τη συναίσθηση της ευθύνης απέναντι στους πολίτες.

Οι προτάσεις μου για την αντιμετώπιση του προβλήματος είναι οι εξής:

Πρώτον, θέσπιση και εφαρμογή αυστηρού νομικού πλαισίου από το κράτος με σαφή όρια νόμιμου-παράνομου. Σε αυτό συμπεριλαμβάνεται και η προστασία της ιδιωτικής ζωής του ατόμου.

Δεύτερον, αυστηρές κυρώσεις στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και στους ιδιοκτήτες τους, με επιβολή προστίμου κάθε φορά που υπερβαίνουν το νομικό πλαίσιο.

Τρίτον, ιδιοκτησιακό ασυμβίβαστο Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και οικονομικών ομίλων, όπως κατασκευαστικές εταιρείες και τράπεζες.

Τέταρτον, σοβαρά προγράμματα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που να έχουν ως σκοπό την έγκυρη και έγκαιρη ενημέρωση, να έχουμε σοβαρούς δημοσιογράφους που να μιλούν σωστά την ελληνική γλώσσα, να έχουν λίγες διαφημίσεις και πολλές ψυχαγωγικές εκπομπές, οι οποίες δεν θα μειώνουν το επίπεδο των ακροατών και τηλεθεατών τους.

Όμως, πάνω απ' όλα, εμείς ως πολίτες πρέπει να έχουμε κριτική στάση απέναντί τους. Να ελέγχουμε και να απορρίπτουμε αυτά που δεν μας εκφράζουν. Η δύναμή μας είναι το μυαλό μας. Ας μην γινόμαστε θύματα της κάθε είδους προπαγάνδας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αν εμείς δεν αντιδράσουμε με σθένος στα κακώς κείμενα που συμβαίνουν γύρω μας, τίποτα δεν πρόκειται να διορθωθεί. Όμως, για να γίνει αυτό, ας σηκωθούμε επιτέλους από τον καναπέ μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ευχαριστώ που με ακούσατε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κι εγώ ευχαριστώ πολύ, αγαπητέ κύριε Ρομπόκο. Θίξατε με πολλή προσοχή αυτά τα θέματα. Ευχαριστώ για την εισήγησή σας. Το κράτος, πράγματι, έχει θεσπίσει διατάξεις, με τις οποίες προστατεύονται όλα αυτά.

Επ' ευκαιρία της παρουσίας των κυρίων Προέδρων, του νυν Προέδρου κ. Σιούφα και του πρώην Προέδρου κ. Κακλαμάνη, θα τους παρακαλούσα πολύ, αν θέλουν, να απευθύνουν έναν χαιρετισμό, διότι –απ' ό,τι βλέπω– το ζητούν οι συνάδελφοι της Επιτροπής.

Ορίστε παρακαλώ, κύριε Σιούφα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων): Εμείς ήλθαμε εδώ να ακούσουμε, γιατί σήμερα είναι η μέρα των παιδιών.

Ο Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης, αν θέλει να πει κάτι, πολύ ευχαρίστως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Η αλήθεια είναι ότι ήλθαμε λίγο καθυστερημένοι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ήταν πολύ ενδιαφέρουσα αυτή η εισήγηση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Άκουσα από το γραφείο μου την πρώτη κυρία Έφηβο Βουλευτή μετά την εισήγηση.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η οποία κάλυψε πλήρως και εμένα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μου έκανε εντύπωση το εξής: Θα ήθελα πραγματικά να ρωτήσετε τα παιδιά μήπως είναι λάθος μας –από την αρχή δηλαδή, όταν ξεκινήσαμε το πρόγραμμα αυτό το 1996– να διαβάζουν τα κείμενα. Μήπως από στήθους μπορούν να εκφραστούν πιο γνήσια; Ρωτήστε τα παιδιά, για να το έχει υπόψη της η Επιτροπή του Προγράμματος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ακριβώς. Αγαπητά μου παιδιά, εδώ ο Κανονισμός της Βουλής προβλέπει...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όχι, άσχετα με τον Κανονισμό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο κάθε Βουλευτής πρέπει να μιλά από στήθους, εκτός αν θέλει να κάνει κάποιες διορθώσεις, οπότε κρατά σημειώσεις.

Βέβαια, αυτό δεν το ξέρατε. Καμιά φορά ο ζωντανός λόγος είναι καλύτερος από το γραπτό. Αν νομίζετε ότι μπορούν και κάποιοι από εσάς στη συνέχεια να το κάνουν, ευχαρίστως να σας ακούσουμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τώρα αυτό δεν είναι δυνατόν, γιατί θα γίνει διάκριση από τους άλλους. Ρωτήστε όμως τη γνώμη των παιδιών αν το θέλουν. Και η Επιτροπή του Προγράμματος να το σκεφτεί κι αυτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Στο τέλος των εισηγήσεων αυτό θα το θίξουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, μπορούμε να δούμε να προεδρεύει ένα παιδί από τους συμπροεδρεύοντες;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Όλη αυτή την ώρα δίνουν το λόγο οι συμπροεδρεύουσες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων): Μάλιστα, πολύ ωραία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Στο σημείο αυτό διακόπτουμε για δεκαπέντε με είκοσι λεπτά και θα επανέλθουμε.

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΑΚΜΑΚΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Λήδα Κουτσοδασκάλου από τη Β' Αθήνας.

ΛΗΔΑ ΚΟΥΤΣΟΔΑΣΚΑΛΟΥ (Β' Αθήνας): Σας καλημερίζω και εγώ με τη σειρά μου.

Το ζήτημα το οποίο θέλω να θίξω σήμερα είναι ο τρόπος με τον οποίο παρουσιάζεται η σύγχρονη γυναίκα νοικοκυρά μέσα από τις διαφημίσεις. Η γυναίκα, λοιπόν, αυτή παρουσιάζεται ως μία γυναίκα με υπερδυνάμεις, η οποία ναι μεν έχει περάσει από κάποιες γέννες και επίσης καταφέρνει να διατηρεί το σπίτι στην εντέλεια, την οικογένειά της ευτυχισμένη και παρ' όλα αυτά να έχει χρόνο για τον εαυτό της, να φαίνεται μικρότερη από την ηλικία της και να είναι η ίδια ευτυχισμένη. Αυτό δεν ισχύει στην πραγματικότητα και οι γυναίκες οι οποίες ζουν καθημερινά τις ευθύνες που έχει ένα σπίτι το γνωρίζουν αυτό.

Οι συνέπειες που μπορεί να έχει η προβολή αυτού του προτύπου από τις διαφημίσεις είναι η λύπη στις γυναίκες νοικοκυρές, η κατάθλιψη και πολλές φορές η απογοήτευση για τα κατορθώματα που έχουν κάνει στη ζωή τους.

Θα μου πείτε ότι οι νοικοκυρές οι οποίες ζουν αυτήν την καθημερινότητα για πολύ καιρό δεν επηρεάζονται τόσο εύκολα, γιατί έχουν αποδεχθεί πια ότι το πρότυπο αυτό δεν είναι αποδεκτό. Όμως, οι γυναίκες οι οποίες ξεκινούν τώρα αυτήν την περιπέτεια της ζωής τους, να είναι νοικοκυρές, μητέρες, εργαζόμενες, είναι πολύ πιο εύκολο να επηρεαστούν στην προσπάθειά τους να καταφέρουν όσα έχει προβάλλει αυτό το τέλειο πρότυπο, που προβάλλεται από τις διαφημίσεις, και να αποτύχουν σε βασικούς στόχους, όπως είναι η δημιουργία μιας ευτυχισμένης οικογένειας.

Μία λύση που θα ήθελα να προτείνω πάνω σε αυτό θα ήταν να αντικατασταθούν πια αυτά τα πρότυπα και να προβάλλονται πρότυπα που να ανταποκρίνονται στην αλήθεια και στη σημερινή πραγματικότητα.

Αυτά ήθελα να πω. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Και εγώ ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μερκούρη Νικολέτα από τη Β' Αθήνας.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ (Β' Αθήνας): Καλημέρα και από μένα.

Το θέμα που θέλω να θίξω σε αυτήν την ομιλία μου είναι η γυναίκα και τα ανθρώπινα δικαιώματα που της αντιστοιχούν, τα οποία θα μπορούσαμε να πούμε πως ορισμένα από αυτά καταπατούνται σε μεγάλο βαθμό.

Είναι γνωστό πως η γυναίκα εκτός από την εργασία της έχει να ασχοληθεί με την ανατροφή των παιδιών της, με το σύζυγό της, με τις εργασίες και τις ασχολίες στο σπίτι, με αποτέλεσμα το 24ωρο να μην της είναι αρκετό. Παρ' όλα αυτά η πολιτεία αντί να αναγνωρίζει τον άθλο που καταβάλλει η γυναίκα και τη συνεισφορά της όχι μόνο στην οικογένεια, αλλά και σε ολόκληρη την κοινωνία αυξάνει το όριο συνταξιοδότησής της και το εξισώνει με αυτό των ανδρών.

Κατά τη γνώμη μου η γυναίκα θα έπρεπε να συνταξιοδοτείται νωρίτερα από ό,τι ισχύει σήμερα λαμβάνοντας υπόψη τόσο την ψυχική όσο και τη συναισθηματική κόπωση που την έχουν εξουθενώσει. Επιπλέον ενώ στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης η μητρότητα προστατεύεται για πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα με άδεια ανατροφής μετά αποδοχών, με οικονομικές παροχές κ.λπ., στην Ελλάδα είναι μόλις ένα χρόνο. Ακόμα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχουν περισσότερες δυνατότητες φύλαξης των παιδιών σε βρεφονηπιακούς σταθμούς, σε ιδρύματα με δραστηριότητες και αλλού, ενώ κάτι τέτοιο στην Αθήνα δεν συμβαίνει.

Πριν κλείσω την ομιλία μου θέλω να σας ξεκαθαρίσω ότι δεν αναφέρομαι σε αυτό το θέμα, επειδή ανήκω και εγώ σε αυτό το φύλο, όπως πολλοί μπορεί να σκέφτεστε και ότι θέλω να φανώ άδικη προς τους άνδρες. Δεν είμαι άδικη, απλά σύμφωνα με τα παραπάνω που ανέφερα όλοι εύκολα μπορούμε να καταλάβουμε πόση άδικη είναι η συμπεριφορά της πολιτείας προς τη γυναίκα και πως τελικά τα ανθρώπινα δικαιώματα που της αντιστοιχούν, δυστυχώς, καταπατούνται.

Ευχαριστώ πολύ που με προσέξατε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Και εγώ ευχαριστώ πολύ.

Θέμα σοβαρό. Όπως ξέρετε, υπάρχουν πολλές γυναίκες Βουλευτές και καμιά φορά στη Βουλή λένε σχεδόν τα αντίθετα διότι αξιώνουν να είμαστε ίσοι, δυστυχώς.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΤΑΜΟΥΤΣΙΔΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μήκου Μαρίνα από τη Β' Αθήνας.

ΜΑΡΙΝΑ ΜΗΚΟΥ (Β' Αθήνας): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, σήμερα στην εποχή που έχουμε κατανοήσει αξίες όπως η ελευθερία και η δικαιοσύνη, που έχουμε δημιουργήσει πολιτεύματα και θεσμούς για να τις υποστηρίξουμε, έχουμε επιλέξει τη δημοκρατία ως καθεστώς μας, μας αξίζει να ζούμε σε ένα κοινωνικό κράτος δικαίου.

Στα πλαίσια αυτού του κράτους δεν είμαστε απλώς πολίτες, αλλά συμπολίτες. Δεν είμαστε απλώς υπεύθυνοι για τις πράξεις μας, αλλά συνυπεύθυνοι.

Το Δεκέμβριο του 2008 το πολιτικό μας σύστημα επέτρεψε την απώλεια μιας ζωής. Εάν το σύστημα αυτό δεν μπορεί να προστατεύσει έναν συμπολίτη μας, τότε ελοχεύει ο κίνδυνος για τις ζωές όλων μας. Για την απουσία κρατικής προστασίας δεν ευθύνεται ένα άτομο, αλλά όλοι μας εάν δεν μεριμνούμε για τη σωστή παιδεία και κατάρτιση επαγγελματιών και αν αμελούμε την κοινωνικοπολιτική μας δράση. Άλλωστε και ο Έλληνας φιλόσοφος Στέλιος Ράμφος υποστηρίζει σε ένα λόγο του ότι κανείς μας δεν είναι αθώος. Το έλλειμμα της δικαιοσύνης είναι απόρροια του ελλείμματος της αξιοκρατίας.

Για να λειτουργήσει ο κρατικός μηχανισμός εποικοδομητικά, έχουμε ανάγκη από κατάλληλα εκπαιδευμένους ανθρώπους που θα εργάζονται στις κατάλληλες γι' αυτούς θέσεις. Αυτό σημαίνει ότι οφείλουμε να καταπολεμήσουμε το νεποτισμό στη χώρα μας. Είναι επίσης απαραίτητο κάθε επαγγελματία να αμείβεται με ένα μισθό αντάξιο της εργασίας του, ώστε να είναι ευχαριστημένος και να έχει κίνητρο για ποιοτική εργασία.

Πέρα από την αξιοκρατία το κοινωνικό κράτος δικαίου οφείλει να μας παρέχει πρόνοια. Ωστόσο οι πυρκαγιές του καλοκαιριού αποδεικνύουν ότι η κρατική πρόνοια εκλείπει αυτήν την περίοδο, καθώς τα πυροσβεστικά οχήματα και τα αεροσκάφη είναι περιορισμένου αριθμού σε σχέση με τις ανάγκες και οι αντιπυρικές ζώνες δεν είναι αρκετές. Εκτός από τα μέτρα πρόληψης είναι σημαντικό να τηρούνται οι νόμοι για αναδάσωση των καμένων περιοχών και για απαγόρευση οικοδόμησης νέων κτηρίων σε αυτές.

Οι πυρκαγιές του καλοκαιριού δεν πλήττουν μόνον τις δασικές εκτάσεις που καταστράφηκαν ή τους κατοίκους αυτών των περιοχών. Πλήττουν όλη την Ελλάδα και όλους τους Έλληνες. Πρόκειται για το περιβάλλον στο οποίο ζούμε, για το σπίτι μας. Η πρόληψη και η συλλογικότητα είναι ικανές να αλλάξουν αυτές τις συνθήκες. Το πολιτικό μας σύστημα υπάρχει για να μας προστατεύει. Όμως στη σύγχρονη εποχή που διανύουμε μία περίοδο κρίσης των ηθικών αξιών, έχουμε εμείς χρέος να προστατεύσουμε το πολιτικό μας σύστημα από την αναξιοκρατία, την αδιαφορία και την απαξίωση.

Υπάρχουν άνθρωποι που θέλουν να μετατρέψουν την απαξίωση σε ενδιαφέρον, την ουτοπία σε πραγματικότητα, το αδιέξοδο σε επιλογή. Είμαστε εμείς που δεν επιλέγουμε απλώς να υπάρχουμε, αλλά να συνυπάρχουμε στα πλαίσια ενός κράτους, στο οποίο κυριαρχεί η δικαιοσύνη.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Και εγώ σας ευχαριστώ πολύ, αγαπητή κυρία Μήκου.

Σας πληροφορώ ότι το Σύνταγμα με το άρθρο 24 όπως ξέρετε, προστατεύει ρητά τα δάση. Και μέχρι σήμερα δυστυχώς η πολιτεία δεν κατόρθωσε ακόμα να εξειδικεύσει αυτά τα μέτρα, τι θα πει δάσος και ποια είναι γεωργικά.

Επειδή κατάγομαι από τη Ρόδο θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι εμείς έχουμε κτηματολόγιο -αυτό που τώρα η πολιτεία μετά από πολλά χρόνια προσπαθεί να τελειώσει- στο οποίο έχουμε καταγράψει ποιες εκτάσεις είναι γαίες, ποιες είναι δάση και ποια είναι ρυάκια και σπίτια. Απαγορεύεται, εκ Θεού άκυρον όπως λέμε, να μεταβάλουμε τις δασικές μας περιοχές. Και έτσι δεν χτίζει κανένας μέσα εκεί που λέγεται δάσος.

Δυστυχώς τόσα χρόνια η πολιτεία, γι' αυτό και μας τιμώρησε η Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν κατόρθωσε να κάνει το κτηματολόγιο. Αν δηλαδή εδώ στην Αττική υπήρχε ρητό κτηματολόγιο που έλεγε ότι αυτές είναι οι δασικές εκτάσεις και αυτές είναι γεωργικές δεν θα είχαμε αυτήν την άναρχη κατάσταση που επικρατεί. Και σήμερα πολλοί άνθρωποι μετά από είκοσι χρόνια που έχουν σπίτια σε τέτοιες περιοχές, για τον άλφα ή βήτα λόγο -δεν το κρίνουμε αυτήν τη στιγμή- βρίσκονται στο δρόμο, γιατί δεν έχουν σπίτι και έρχεται η πολιτεία και τους λέει δεν θα σας αποζημιώσω, γιατί είστε αυθαίρετοι. Τόσα χρόνια δηλαδή τον βλέπαμε και δεν του λέγαμε τίποτα και τώρα του λέμε δεν θα σε πληρώσουμε.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι είναι πολύ σωστό αυτό που λέτε, αλλά δυστυχώς δεν το κατορθώσαμε ακόμα με το άρθρο 24 γι' αυτό και η προσπάθεια που έγινε τελευταία με το Σύνταγμα δεν ευοδώθηκε, για να βγάλουμε επιτέλους ένα νόμο και να πούμε ότι αυτή η έκταση θεωρείται δάσος και εκεί απαγορεύεται πράγματι και από το Θεό ακόμα να οικοδομηθεί.

Σας ευχαριστώ πολύ για τις καλές σας προτάσεις.

Προχωρούμε στην επόμενη ομιλήτρια.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΤΑΜΟΥΤΣΙΔΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Εμμανουέλα Προβιστάλη.

ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΛΑ ΠΡΟΒΙΣΤΑΛΗ (Ν. Καβάλας): Αρχικά θα ήθελα να εκφράσω την ιδιαίτερη τιμή και χαρά που νοιώθω που συμμετέχω σ' αυτό το πρόγραμμα. Θα ήθελα, επίσης, να εκφράσω και την ιδιαίτερη χαρά που νοιώθω για την ευκαιρία που μου δόθηκε να εκφράσω τις απόψεις και τις ανησυχίες μου δημόσια και μάλιστα σ' αυτόν εδώ το χώρο, που σήμερα αποτελεί την πεμπτοσύια του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Όταν αναφερόμαστε στην Ελλάδα και μάλιστα στα χρόνια των μεγάλων πνευματικών της ηγετών, ο νους μας ταξιδεύει σε μία κοινωνία ιδανική, σε μία χώρα που αποτελεί τη γενέτειρα της δημοκρατίας, της ελευθερίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Κατά πόσο, όμως, αυτή η εικόνα αντιπροσωπεύει τη σημερινή Ελλάδα; Πράγματι οι Έλληνες ζουν στα πλαίσια του σεβασμού και της τήρησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων; Αυτή είναι μια ερώτηση που εύκολα μπορεί κανείς να απαντήσει απλά και μόνο παρατηρώντας γύρω του την κοινωνία και τις σχέσεις μεταξύ των μελών της.

Κάθε χρόνο καινούργιες έρευνες έρχονται στο φως της δημοσιότητας, σχετικά με το όλο και αυξανόμενο ποσοστό των γυναικών που πέφτουν θύματα της πιο ανελέητης μορφής του ρατσισμού και της προκατάληψης. Κάθε χρόνο καταφθάνουν καταγγελίες στην αστυνομία, αλλά και σε διάφορες οργανώσεις προάσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για παιδιά κάτω των 17 ετών που χρησιμοποιούνται σαν αντικείμενα, πολλές φορές και σαν άβουλα όντα μπλεγμένα στα γρανάζια του εμπορίου και της πορνογραφίας.

Μετανάστες οι οποίοι έχουν έρθει στη χώρα μας με το όνειρο της δημιουργίας μιας νέας ζωής, γεμάτοι φιλοδοξίες και ενέργεια, πρόθυμοι να δουλέψουν και να κερδίσουν μία θέση στην κοινωνία μας, καταλήγουν τελικά παγιδευμένοι στο ίδιο τους το όνειρο. Όμηροι των δυνατότερων να παλεύουν για τη ζωή τους.

Ακούγοντας όλα αυτά, λοιπόν, είμαι σίγουρη πως θα αναρωτιέστε εάν υπάρχει κάποιος τρόπος, ώστε να ανατραπεί η κατάσταση αυτή και εάν ναι, ποιος είναι αυτός.

Είναι δεδομένο πως σίγουρα μπορούμε να δώσουμε ένα τέλος στον για πολλούς αέναο κύκλο της καταστρατήγησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Σαφώς, όμως, για το σκοπό αυτό δεν φθάνει μόνο η δική μου και η δική σας θέληση, αλλά θα πρέπει να ληφθούν εγκαίρως δραστικά μέτρα, τόσο από το κράτος, όσο και από την ίδια την κοινωνία. Συγκεκριμένα η θέσπιση μιας σειράς νόμων με σκοπό, πρώτον την προστασία των δικαιωμάτων και των ατόμων που έχουν πέσει θύματα ρατσισμού και προκατάληψης. Δεύτερον, τη νομοθετική προστασία των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων, όπως ορφανά, μετανάστες, χήρες και τρίτον, την ισονομία στα δικαιώματα των πολιτών, όλων των κοινωνικών στρωμάτων.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι αυτή τη στιγμή μόλις ήρθε ο κ. Αθανάσιος Αλευράς, ο οποίος είναι συνπρόεδρος.

Παρακαλώ συνεχίστε.

ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΛΑ ΠΡΟΒΙΣΤΑΛΗ (Ν. Καβάλας): Είναι ένα απαραίτητο μέτρο που πρέπει να ληφθεί άμεσα από το κράτος, έτσι ώστε να έρθουμε ένα βήμα ακόμα πιο κοντά στο τέλος της εκμετάλλευσης και της κακοποίησης των συνανθρώπων μας.

Επίσης, στον αγώνα για το στόχο αυτό, ενεργό ρόλο πρέπει να διαδραματίσει και η κοινωνία μας συνολικά, αλλά και ο κάθε ένας πολίτης ατομικά και αυτοβούλως.

Συνεπώς, ζωτικής σημασίας για την ανατροπή της κατάστασης είναι η ενεργή συμμετοχή όλων μας στη διοργάνωση εκδηλώσεων που διεξάγονται για την ενίσχυση και την προστασία των συνανθρώπων μας, αλλά και η συμμετοχή μας σε εκδηλώσεις διαμαρτυρίας και διαδηλώσεις για τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας.

Τέλος, απαραίτητη προϋπόθεση για την αναδιοργάνωση και τη δημιουργία μιας νέας κοινωνίας που σέβεται τα δικαιώματα όλων και λειτουργεί μέσα στα πλαίσια αυτών, είναι η συνειδητοποίηση του κάθε ένα από εμάς ότι πρώτα πρέπει να σεβόμαστε τον εαυτόν μας και ύστερα να αγαπάμε το συνάνθρωπό μας χωρίς να αδιαφορούμε γι' αυτόν.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ πολύ, αγαπητή Εμμανουέλα.

Θέλω να σας πληροφορήσω ότι υφίσταται η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που είναι κάθε φορά υπό τον εκάστοτε Πρωθυπουργό και εδρεύει στην Αθήνα. Συμμετείχα και εγώ προσωπικά ως Πρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας επί πολλά χρόνια.

Αυτή η Επιτροπή είναι ενεργή Επιτροπή με μεγάλο πλαίσιο δραστηριοτήτων και κάθε φορά παρεμβαίνει, όπου πιστεύει ότι παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, όχι μόνον των Ελλήνων, αλλά όλων, όσοι υπάρχουν και κατοικούν στην Ελλάδα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΑΚΜΑΚΗ – (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Ταμουτσίδου Ευθυμία από το Νομό Ξάνθης.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΤΑΜΟΥΤΣΙΔΟΥ (Ν. Ξάνθης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, από αυτή τη θέση που βρίσκομαι θα ήθελα να εκφράσω τις απόψεις μου για το μεγαλύτερο ανθρώπινο δικαίωμα, τη δημοκρατία, τη θεμελιώδη αρχή την οποία όλο και περισσότερο συζητούμε και όλο και λιγότερο εφαρμόζουμε, τη δημοκρατία που γέννησε η ίδια η Ελλάδα και που καθημερινά βιάζεται από τους ίδιους τους αντιπροσώπους της ή έστω, μεγάλο μέρος τους. Διότι, για να μιλήσουμε ειλικρινά, το ψέμα, η αναξιοκρατία, η μεγαλοστομία, η συμφεροντολογία υψώθηκαν και έγιναν ευγένεια στα χέρια της πολιτικής.

Οι κύριοι της πολιτικής, αντιπρόσωποι της λαϊκής θέλησης, αντιπρόσωποι του κάθε πολίτη, ξεχνούν πολλές φορές ότι το κύριο καθήκον τους είναι να δημιουργήσουν μια πολιτεία που κύριο μέλημά της είναι να προστατεύει το κάθε μέλος της και να του δίνει ευκαιρίες, ώστε να αναπτυχθεί σε μια δημιουργική προσωπικότητα, να ζήσει αξιοπρεπώς και να εξελιχθεί μέσα σε μια κοινωνία όπου ο κάθε πολίτης έχει τη δική του φωνή, το δικό του χρώμα, τη δική του γνώμη και δικαίωμα έκφρασης.

Η αλήθεια, όμως, είναι άλλη. Βλέπουμε τις περισσότερες από τις ηθικές αξίες, αρχές και δικαιώματα να καταπατώνται. Έννοιες του δικαίου, του κοινωνικού κράτους, του κράτους του πολίτη, της κυριαρχίας του λαού θυσιάζονται στο βωμό του συμφέροντος των ισχυρών. Η έννοια ισοπολιτεία αποτελεί μακρινή και απροσέγγιστη Ιθάκη. Όσο στην πολιτική λείπουν οι πραγματικοί ηγέτες τόσο παρακαμάζουν η ανεξαρτησία του πνεύματος και η έννοια του δικαίου του πολίτη.

Υπάρχουν πάρα πολλά παραδείγματα στην καθημερινή ζωή που καθιστούν έκδηλη την κοινωνική αδικία σε ένα κράτος που κάποτε αποτελούσε την κοιτίδα της δημοκρατίας.

Είμαι εδώ για να ζητήσω, λοιπόν, με όλη τη δύναμη της φωνής μου τη δημοκρατία που όλο μας τάζετε και λέτε πως ζούμε σ' αυτή και όλο δεν βλέπουμε. Είμαι εδώ για να υποστηρίξω κάθε δικαίωμα που μου δίνεται ως Ελληνίδα πολίτης. Είμαι εδώ για να θυμίσω πως το κράτος είναι φτιαγμένο για τον κάθε πολίτη και όχι το αντίστροφο. Είμαι εδώ για να ζητήσω ό,τι σημαίνει δημοκρατία, ισονομία, ισηγορία, παρρησία, ισοπολιτεία για ένα κράτος δικαίου, για ένα κράτος με επίκεντρο τον απλό πολίτη, για ένα κράτος που βάζει το συμφέρον του συνόλου πάνω από το ατομικό συμφέρον, για ένα κράτος που έχει οδηγό το λόγο του λαού, και όχι ένα κράτος αξιοκρατίας, ευνομίας, ένα λαϊκό κράτος, και όχι ένα χαμένο κράτος.

Ακούγεται δύσκολο, ιδεατό όλο αυτό, αλλά είναι στο χέρι μας να το δημιουργήσουμε όλοι μαζί, με θέληση και δουλειά, ξεπερνώντας τα εμπόδια των κάποιων πολιτικών «ισχυρών και μεγάλων». Διότι ισχυρός και μεγάλος είναι μόνο ο λαός.

Μπορούμε να τα καταφέρουμε όλοι μαζί, να χαράξουμε μια καινούργια πορεία, να ξεκινήσουμε μια νέα αρχή, για μια νέα πολιτική. Διότι εντιμότητα στην πολιτική είναι δύναμη, ενώ η υποκρισία δείχνει αδυναμία. Μαζί, λοιπόν, για το ύψιστο ανθρώπινο δικαίωμά μας, μαζί για τη δημοκρατία.

Ευχαριστώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστώ πάρα πολύ, αγαπητή συμπρόεδρε Ταμουτσίδου Ευθυμία.

Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή όλων σας, ότι σήμερα, με τις πάρα πολύ ωραίες εισηγήσεις σας, όλες και όλοι περιστραφήκαμε γύρω από το άρθρο 14 του Συντάγματος, που ο καθένας μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά και γραπτά, δια του Τύπου, τους στοχασμούς του, να τηρεί πάντα τους νόμους του Κράτους, το άρθρο 15, που είναι οι διατάξεις ιδιαίτερα της Ραδιοφωνίας και της Τηλεόρασης και η ίδρυση του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου που πράγματι ελέγχει εκεί και που επιβάλλεται ο άμεσος έλεγχος του Κράτους που λαμβάνει και τη μορφή καθεστώτος στις προηγούμενες άδειες, έχει ως σκοπό την αντικειμενική και με ίσους όρους μετάδοση πληροφοριών και ειδήσεων, καθώς και προϊόντων του λόγου και της Τέχνης, την εξασφάλιση της ποιοτικής στάθμης που επιβάλλουν η κοινωνική αποστολή της ραδιοφωνίας και της τηλεόρασης αλλά και η πολιτιστική -προσέξτε- ανάπτυξη της χώρας, καθώς και τον σεβασμό της αξίας του ανθρώπου και την προστασία της παιδικής ηλικίας και της νεότητας, αυτό που ορισμένοι από εσάς είπατε πρωτίτερα ότι λείπουν ειδικά προγράμματα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Και φυσικά, η προστασία

πλέον που επιβάλλουν τα άρθρα 19 και 20, του απορρήτου των επιστολών και του δικαιώματος ο καθένας να ζητάει την παροχή προστασίας στα δικαστήρια, όπως ο νόμος ορίζει και πολύ περισσότερο την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Αυτά είναι οι βασικές διατάξεις. Ήταν πάρα πολύ θετικές όλες οι εισηγήσεις σας.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΤΑΜΟΥΤΣΙΔΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Τακμάκη Αλεξάνδρα από την Α' Αθήνας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΑΚΜΑΚΗ (Α' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, στην εποχή μας, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης έχουν χάσει το στόχο τους, που ήταν η σαφής, σύντομη και έγκυρη ενημέρωση και έχουν στραφεί στο να οδηγούν την κοινή γνώμη προς ορισμένη κατεύθυνση.

Ζούμε στην εποχή της πληροφόρησης, η οποία συμβάλλει στη διακίνηση ιδεών και γνώσεων, στη λήψη αποφάσεων και στην αντιμετώπιση πρακτικών προβλημάτων. Μερικές φορές, όμως, μπορεί να έχει αρνητικές συνέπειες, ιδιαίτερα όταν προκαλεί σύγχυση και αποπροσανατολισμό.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης με το δημιουργικό τους ρόλο επεκτείνονται σε όλες σχεδόν τις δραστηριότητες του ανθρώπου. Ο ενημερωτικός χαρακτήρας τους εκμηδένισε τις αποστάσεις, τα έκανε μέρος της καθημερινότητας των πολιτών. Η συμβολή τους στη δυναμική χειραφέτηση και ο έλεγχος στην άσκηση εξουσίας, η διαμόρφωση της εθνικής συνείδησης, η όξυνση της κριτικής σκέψης και η καλλιέργεια της αισθητικής, η προώθηση των ηθικών αξιών και του υγιούς διεθνισμού και ο ψυχαγωγικός τους χαρακτήρας είναι τα χαρακτηριστικά για τα οποία σήμερα δικαίως αποκαλούμε τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης τέταρτη εξουσία.

Σήμερα, όμως, έχουν χάσει τον πρωταρχικό τους ρόλο. Μέσω των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, η εικόνα της Ελλάδας παρουσιάζεται παραπλανητική, ανακριβής και διαστρεβλωτική. Η εξάρτησή τους τόσο από πολιτικές όσο και από άλλες σκοπιμότητες στρέφουν την κοινή γνώμη προς όποια κατεύθυνση επιθυμούν, μετατρέποντας τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης σε φορείς προπαγάνδας.

Επιπροσθέτως, παρατηρείται συχνά η κατάργηση του πανανθρώπινου χαρακτήρα τους, αφού πολλές φορές, μέσω ρατσιστικής και υβριστικής φρασεολογίας, δημιουργούν προκατάληψη εναντίον λαών ή αντιλήψεων. Απόρροια αυτής της κατάστασης είναι η αδυναμία απρόσκοπτης συνεργασίας μεταξύ των λαών για την επίλυση παγκόσμιων προβλημάτων.

Αναγκαίο να τονιστεί είναι και ο βομβαρδισμός της ελληνικής γλώσσας, όπου βασικός τροφοδότης του προβλήματος αυτού είναι η διαφήμιση. Έτσι όχι μόνον εντείνεται το πρόβλημα της λεξιπενίας, αλλά χρησιμοποιείται λανθασμένα το ήδη φτωχό λεξιλόγιο των νέων.

Είναι αξιοσημείωτος, επίσης, ο παραγκωνισμός των κωφαλάλων από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τα οποία αδιαφορούν για την ψυχαγωγία τους, αφού οι μόνες εκπομπές ειδικές γι' αυτούς είναι οι ενημερωτικές.

Θα ήταν ακόμα ανάγκη να αναφερθεί ότι και η ψυχαγωγική προσφορά των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης γίνεται με προγράμματα που υποβαθμίζουν τη νοημοσύνη των θεατών τόσο με τη χυδαία αίσθηση του χιούμορ όσο και με την ακατάσχετη βωμολοχία.

Πώς, όμως, θα αποκτήσουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης τον πρωταρχικό τους ρόλο και ποιά θα πρέπει να είναι η στάση του ατόμου απέναντί τους. Το άτομο από την πλευρά του θα πρέπει να μάθει να κρίνει και να επιλέγει τις ειδήσεις και τις πληροφορίες που λαμβάνει, χωρίς να δέχεται αυθαίρετα τα όσα λέγονται. Θα πρέπει να οξύνει τόσο την κρίση όσο και την επιλεκτικότητά του, πράγμα που γίνεται μόνο με την κατάλληλη παιδεία, μέσω της οποίας το άτομο θα αποκτήσει ελευθερία βούλησης και σκέψης.

Και η κοινωνία, ωστόσο, θα πρέπει να δράσει για να αναβαθμίσει το επίπεδο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, με τη θέσπιση ενός νέου νομικού πλαισίου, στο οποίο θα αναφέρονται σχολαστικά, πρώτον, με την σύνθεση μιας επιτροπής ελέγχου, που θα καθορίζει τη ροή των προγραμμάτων και τον τρόπο λειτουργίας των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, δεύτερον οι αυστηρές κυρώσεις των παραβατών, τρίτον, ο περιορισμός ταινιών με σεξιστικό, ρατσιστικό, βίαιο ή σεξουαλικό περιεχόμενο στις ζώνες υψηλής τηλεθέασης, καθώς και ένα ακριβές υπόμνημα των ωρών που αυτές θα επιτρέπονται, τέταρτον, ο έλεγχος της ποιότητας των ψυχαγωγικών προγραμμάτων, πέμπτον, η εισαγωγή και προβολή ψυχαγωγικών προγραμμάτων ειδικών για κωφαλάλους και έκτον, η αποφυγή της εμπορευματοποίησης του δελτίου ειδήσεων, θα βοηθήσουν στο να τελέσουν αυτά τον προορισμό τους.

Ας μην ξεχνάμε, λοιπόν, ότι η ποιότητα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης σε μια χώρα είναι δείκτης του επιπέδου της δημοκρατικότητας, αλλά και της κουλτούρας και ότι θα πρέπει όλοι να βοηθήσουμε στην ποιοτική τους αναβάθμιση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΑΚΜΑΚΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Αννέτα Αρκαδινού από τη Ζάκυνθο.

ΑΝΝΕΤΑ ΑΡΚΑΔΙΝΟΥ (Ν. Ζακύνθου): Αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, τα θέματα για τα οποία κληρώθηκα να μιλήσω έχουν να κάνουν με τη δικαιοσύνη και την ασφάλεια, δύο αγαθά τα οποία είναι σημαντικά και απαραίτητα για τη ρύθμιση των δραστηριοτήτων μας και για την ομαλή διαβίωσή μας ως κοινωνία. Άλλωστε, όλοι γνωρίζουμε ότι χωρίς δικαιοσύνη και ασφάλεια καμία κοινωνία δεν προοδεύει.

Όπως παρατηρούμε σήμερα, οι έννοιες αυτές έχουν χάσει το νόημα και την αξία τους. Από τρόπο ζωής, έχουν μετατραπεί σε εύχρηστες λέξεις της καθημερινότητας που κανείς δεν πιστεύει πλέον στη σημασία τους.

Θεωρούμε πως η κύρια αιτία του προβλήματος είναι η κρατική ανεπάρκεια και η διαφθορά των δημόσιων φορέων. Αν και αυτό είναι μια αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα, δεν είναι η κυριότερη αιτία του προβλήματος.

Πολύ απλά, γιατί εμείς ως λαός ξεχνάμε πως η χώρα μας στην πλειοψηφία της δεν αποτελείται από πολιτικά πρόσωπα, αλλά από εμάς τους πολίτες. Όταν καθένας ατομικά και όλοι μαζί σαν σύνολο έχουμε ξεχάσει τι σημαίνουν οι λέξεις αυτές, πώς περιμένουμε από την πολιτεία να τις υπερασπιστεί;

Αδικούμε και αδιαφορούμε για την αδικία καθημερινά και ταυτόχρονα πιστεύουμε ότι αυτό είναι τρόπος ζωής. Θέλουμε, όμως, να πιστεύουμε ότι όλα αυτά θα αλλάξουν με την εκλογή μιας νέας Κυβέρνησης.

Για να τεκμηριώσω τις απόψεις μου, θα θέσω τα εξής παραδείγματα: Το πρώτο είναι για την ασφάλεια και το δεύτερο για τη δικαιοσύνη.

Το πρώτο παράδειγμα έχει να κάνει με τις πυρκαγιές που ξέσπασαν στο νησί μου, τη Ζάκυνθο και δημιούργησαν μεγάλη οικολογική καταστροφή. Στο βόρειο τμήμα του νησιού, οι κάτοικοι περίμεναν τα πάντα από τις Πυροσβεστικές Αρχές και την ηγεσία του τόπου. Ενώ οι ίδιοι είχαν έρθει αντιμέτωποι με τέτοια φαινόμενα στο παρελθόν, δεν είχαν λάβει τα απαραίτητα μέτρα, σε αντίθεση με τους κατοίκους στην νότια πλευρά που ήταν προετοιμασμένοι να αντιμετωπίσουν παρόμοια περιστατικά, γι' αυτό και η φωτιά δεν πρόλαβε να κάνει ζημιά.

Στην Ευρώπη, οι πολίτες φροντίζουν οι ίδιοι για τις γειτονιές τους. Παραδείγματος χάριν, απομακρύνουν οι ίδιοι το χιόνι από τις αυλές τους και τις πόρτες τους, ενώ εμείς απαιτούμε να έρθει η κυβέρνηση ή ο δήμαρχος. Άλλωστε, γι' αυτό δεν θεωρούμε ότι τους ψηφίσαμε; Για να είναι παρόντες στις παράλογες, πολλές φορές, απαιτήσεις μας.

Φωνάζουμε για την έλλειψη ασφάλειας και δικαιοσύνης και τις απαιτούμε. Το μόνο, όμως, που μας ενδιαφέρει είναι η εξυπηρέτηση των προσωπικών μας συμφερόντων. Συνήθως λησμονούμε πως για να απαιτούμε δικαιοσύνη και ισότητα, πρέπει και εμείς οι ίδιοι στις καθημερινές μας ασχολίες να συμπεριφερόμαστε ανάλογα.

Όμως, ακόμα και όταν εκλέγουμε αυτούς που μας κυβερνούν, παρά τις αρχικές μας αντιρρήσεις, στο τέλος ψηφίζουμε με βάση το προσωπικό μας συμφέρον και ύστερα γκρινιάζουμε για τη σαθρότητα του πολιτικού μας συστήματος.

Ο Τζων Φιτζέραλντ Κέννεντυ είπε κάποτε: «Μη ρωτάς τι μπορεί να κάνει η πατρίδα για σένα. Ρώτα τι μπορείς να κάνεις εσύ γι' αυτή».

Τέλος, ήρθε η ώρα να καταλάβουμε πως ο κάθε λαός έχει την Κυβέρνηση που του αξίζει και πως μια μικρή κίνηση από όλους μας είναι ένα μεγάλο βήμα προόδου για τη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Και εμείς ευχαριστούμε για το ωραίο τέλος των εισηγήσεων.

Θα παρακαλούσα, αγαπητοί συνάδελφοι, τον κ. Αλευρά, για να έρθει κοντά μου εδώ για να απευθύνει ένα χαιρετισμό στην Επιτροπή, πριν προχωρήσουμε στη διαδικασία που έχουμε μπροστά μας για την ψηφοφορία και εκλογή δύο αντιπροσώπων για την Ολομέλεια.

Ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. Αλευράς έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΑΛΕΥΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές φίλες και φίλοι, οιονεί συναδέλφους να σας αποκαλέσω, με ιδιαίτερη χαρά σας υποδεχόμαστε και φέτος. Φέτος υποδεχόμαστε εσάς, τα προηγούμενα χρόνια κάποιους άλλους συμμαθητές σας. Νομίζω ότι είναι μια πολύ ωραία ευκαιρία να έρθετε σε επαφή με προβλήματα και προβληματισμούς που απασχολούν και την ελληνική κοινωνία και τους πολιτικούς.

Καταλαβαίνω ότι για πολλούς από εσάς πάντα, τα τελευταία χρόνια, η πολιτική είναι μια δραστηριότητα μάλλον απωθητική και οι πολιτικοί ελάχιστοι ελκυστικοί. Αυτό αντανακλάται συχνά και στις τοποθετήσεις οι οποίες ακούγονται στη *Βουλή των Εφήβων*.

Είμαι της άποψης ότι δεν είναι ποτέ σωστό, η προσέγγιση των μεγάλων κοινωνικών και πολιτικών ζητημάτων που απασχολούν την πατρίδα μας, να γίνεται με όρους μανιχαϊστικούς. Τι εννοώ μανιχαϊσμό; Το καλό και το κακό, το άσπρο και το μαύρο.

Τα προβλήματα δεν είναι απλά και η λύση τους, επιτρέψτε μου να σας πω με τη μικρή εμπειρία που διαθέτω, είναι πάντα δύσκολη. Πολλές φορές αυτό που ακούγεται στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ή στο δημόσιο λόγο και το λόγο των πολιτικών συχνά ως λύση ενός προβλήματος, είναι απλώς η περιγραφή του.

Όταν φτάνουμε να αντιμετωπίσουμε όμως ένα πρόβλημα, συνηθέστατα –αυτό θα το διαπιστώσετε και στην πορεία της ζωής σας– έχουμε να αντιμετωπίσουμε συγκρούσεις συμφερόντων, όχι κατ' ανάγκη κακών, αλλά πάντως συγκρούσεις συμφερόντων. Έχουμε να αντιμετωπίσουμε δύσκολες οικονομικές και κοινωνικές προτεραιότητες. Ποιο πρόβλημα θα λύσουμε πρώτο; Τα λίγα χρήματα που διαθέτουμε πού θα τα κατευθύνουμε; Να κάνουμε κάτι ως πρώτη προτεραιότητα ή κάτι άλλο;

Πίσω από αυτές τις διαφορές, υπάρχουν και κοινωνικές ομάδες οι οποίες προτείνουν το ένα ή το άλλο, υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις οι οποίες υποστηρίζουν το ένα ή το αντίθετό του. Αυτή η σύγκρουση των συμφερόντων που είναι η ουσία της δημοκρατίας είναι θεμιτή, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, αλλά δεν οδηγεί πάντα σε μια απάντηση.

Γι' αυτό, λοιπόν, πιστεύω ότι το πρώτο πράγμα το οποίο πρέπει να μαθαίνουμε –και αυτό είναι το θεμέλιο της *Βουλής των Εφήβων*– είναι η ανοχή στις απόψεις του άλλου, η καλλιέργεια του διαλόγου, ο σεβασμός στη δύναμη του επιχειρήματος...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Και της απόφασης της Πλειοψηφίας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΑΛΕΥΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): ...και της απόφασης της Πλειοψηφίας, όπως πολύ σωστά επισημαίνει ο κ. Καραμάριος, συστατικά τα οποία βοηθούν τις κοινωνίες να πάνε μπροστά.

Δεν υπάρχουν ούτε ιδεατοί άνθρωποι ούτε ιδεατές κοινωνίες ούτε ιδεατοί πολιτικοί. Και όποιος προσπαθεί να κάνει πολιτική ή να τοποθετήσει τη ζωή μας σε αυτά τα πλαίσια, νομίζω ότι κάνει λάθος. Πρέπει να μάθουμε να ζούμε με τις ανθρώπινες αδυναμίες, με τις αδυναμίες μας ως χώρα, με τις αδυναμίες μας ως κοινωνία, να έχουμε επίγνωση αυτών των αδυναμιών και να προσπαθούμε να γίνουμε καλύτεροι. Και αυτό ξεκινάει από την παιδεία.

Και αυτή είναι η τελευταία μου παρατήρηση. Είναι πολύ σημαντικό, μέσα στους χώρους της εκπαίδευσης, η παιδεία που παρέχεται στους νέους ανθρώπους να τους δίνει κίνητρα και ερεθίσματα να προχωρήσει η σκέψη τους και να πάνε πιο μπροστά. Όχι κατ' ανάγκη σε μια ανώτατη σχολή, αλλά να τους δίνει κίνητρα να μορφωθούν ουσιαστικά, να αντιληφθούν την ανάγκη του διαλόγου, να πάρουν μέρος στο διάλογο, στην κοινωνική και πολιτική ζωή, να καταθέσουν τις απόψεις τους και να διεκδικήσουν αυτό που θεωρούν ότι τους αξίζει και ατομικά και συλλογικά.

Σας εύχομαι η εμπειρία σας στη *Βουλή των Εφήβων* να σας δώσει τα εφόδια για να προχωρήσετε και να συμμετέχετε σε αυτό το δύσκολο δρόμο. Αλλά είναι ο μόνος δρόμος που μπορεί να πάει την πατρίδα μας μπροστά. Καλή δύναμη, καλή δουλειά, να είστε πάντα καλά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σας ευχαριστώ πολύ, αγαπητέ μου συνάδελφε, κύριε Αλευρά, διότι προσθέσατε πράγματι στα όσα πολύ ωραία έχουν διαμειφθεί εδώ αρκετή ώρα με την καλή σας πράγματι παρέμβαση.

Πριν προχωρήσουμε στη διεξαγωγή της ψηφοφορίας και σε όσα άλλα πρέπει να γίνουν, θα δώσω το λόγο μόνο σε δύο άτομα από εσάς, αν θέλετε να κάνετε κάποια παρέμβαση –όχι διάλογο– κάποια επισήμανση. Είναι προτιμητέοι αυτοί οι οποίοι δεν μίλησαν ή και αν δεν υπάρχουν, δύο ομιλητές που να προσθέσουν ο,τιδήποτε νομίζουν καλύτερο. Υπάρχουν δύο άτομα; Είστε πολύ περισσότεροι. Μία κυρία, λοιπόν, από τη μία πλευρά και ένας κύριος από την άλλη πλευρά.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΜΑΙΡΗ ΚΟΛΟΒΟΥ (Α' Αθήνας): Κατ' αρχάς, είμαι πολύ χαρούμενη που βρίσκομαι εδώ. Χαιρετώ εσάς και τα υπόλοιπα παιδιά και πραγματικά με κάνει ειλικρινά περήφανη να ξέρω ότι υπάρχουν τόσο πολλά νέα παιδιά, με τόσο ωραίες απόψεις για το μέλλον.

Ήθελα να επισημάνω κάποια πράγματα πάνω στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Συχνά ακούμε ότι η τηλεόραση είναι κακή. Είναι μια έκφραση η οποία έχει γίνει πανάκεια για όλα.

Όπως είχε πει ο Μάρσαλ Μακ Λούαν «το μέσον είναι το μήνυμα». Ουσιαστικά, λοιπόν, πρέπει να καταλάβουμε ότι το μέσο στη φύση του είναι ουδέτερο. Το θέμα είναι η χρήση που κάνει ο άνθρωπος. Αν εμείς αφήσουμε να μας επηρεάζουν τα λόγια, οι υπερβολές, οι πράξεις αυτών των ανθρώπων που υποκινούν τα νήματα στην τηλεόραση, τότε είμαστε άξιοι της μοίρας μας.

Πιστεύω ότι πραγματικά οι άνθρωποι δεν είναι τόσο χαζοί –συγγνώμη και για την έκφραση– ώστε να πιστεύουν όλα αυτά που βλέπουν. Πιστεύω ότι υπάρχει και λίγο υπερβολή πάνω στην υπερβολή της τηλεόρασης. Αυτό θέλω να επισημάνω για τα Μέσα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Πολύ σωστή η επισήμανσή σας. Άρα, εναπόκειται σε εμάς πλέον, τους θεατές και τους πολίτες, να κρίνουμε σωστά και να μην τα περιμένουμε όλα από την τηλεόραση.

ΜΑΙΡΗ ΚΟΛΟΒΟΥ (Α' Αθήνας): Πραγματικά.

Και ένα τελευταίο...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο κ. Ζαχαρόπουλος έχει το λόγο.

ΜΑΙΡΗ ΚΟΛΟΒΟΥ (Α' Αθήνας): Για τα ανθρώπινα δικαιώματα, θα ήθελα να πω κάτι τελευταίο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ας πει κάτι και ο συνάδελφός σας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΕΡΜΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Αθήνας): Ήθελα απλά να επισημάνω και εγώ από μεριάς μου κάτι που δεν είπα πριν, μιλώντας γενικά για τα πανεπιστήμια.

Είναι κρίμα, ενώ η Ελλάδα έχει τόσο καταπληκτικά μυαλά και βλέπουμε σε άρθρα και σε κατατάξεις πόσοι Έλληνες –χωρίς να θέλω να δείξω κάποια υπεροχή– είναι μέσα στα καλύτερα μυαλά του κόσμου σε διάφορους κλάδους, της φυσικής, των μαθηματικών, της πληροφορικής ή ο,τιδήποτε, να μην έχουμε εμείς την υποδομή, για να μπορέσουμε να τους κρατήσουμε εδώ, να κάνουν κάτι αξιόλογο εδώ και να καταφεύγουν στο εξωτερικό, για να μπορέσουν να συνεχίσουν το όνειρό τους.

Δηλαδή, είναι κρίμα να χαραινίζουμε τα μυαλά μας και μετά να λέμε για κάποιον που είναι στην Αμερική «α, αυτός είναι Έλληνας», επειδή το όνομα του τελειώνει σε «τάδε» και να αισθανόμαστε υπερήφανοι, ενώ θα έπρεπε να αισθανόμαστε ντροπή που δεν μπορούμε εμείς να του παρέχουμε αυτό το πράγμα εδώ πέρα και να κάνουμε καλύτερη τη χώρα μας και το επίπεδο της παιδείας, γιατί έχουμε ανθρώπους που μπορούν και δυστυχώς μ' αυτά που κάνουμε, τους διώχνουμε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Αγαπητέ κύριε Ζαχαρόπουλε, μου θυμίσατε ένα πολύ μικρό παιδί συγγενή μου, τον οποίο η NASA, εξαιτίας ενός παγκόσμιου διεθνούς διαγωνισμού που έκανε, τον ανακάλυψε ότι είναι έξυπνος και τον πήρε στην Αμερική και τον σπουδάζει εκεί. Έχουμε καλά μυαλά, τι να κάνουμε!

ΕΡΜΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ (Α΄ Αθήνας): Έρχεστε στα λόγια μου! Ακριβώς!
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ναι, βεβαίως.

Ευχαριστώ πολύ.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σας ευχαριστήσω όλους. Μπορούμε τώρα να περάσουμε στην ψήφιση της *Σύνθεσης Κειμένων*.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΣ (Γερμανία): Συγγνώμη, η κλήρωση για τους Έλληνες του Απόδημου Ελληνισμού πότε θα γίνει;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα γίνει σε ειδική κλήρωση, χωριστά.

ΙΩΑΝΝΗΣ-ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΩΣΤΙΚΟΣ (Ν. Βοιωτίας): Με συγχωρείτε, θα μπορούσα και εγώ να ρωτήσω κάτι;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ-ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΩΣΤΙΚΟΣ (Ν. Βοιωτίας): Ονομάζομαι Κωστικός Ιωάννης-Παντελής από τη Βοιωτία.

Κύριε Πρόεδρε, μόνο μία ερώτηση θα ήθελα να κάνω. Τα όσα είπαν εδώ πέρα οι συμμαθητές μου θα ληφθούν υπ' όψιν, ώστε να γίνει κάτι καλύτερο ή απλώς θα γίνει αυτό που λέμε «πέρασε και δεν ακούμπησε»;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Όπως ξέρετε, αγαπητέ μου, αυτά καταγράφονται στα Πρακτικά, εκδίδεται ειδικός τόμος και φυσικά οι αρμόδιοι τα μελετούν. Γι' αυτό σας φωνάζουμε. Και γι' αυτό γίνεται αυτός ο θεσμός τόσα χρόνια. Δεν ξοδεύει η Βουλή χρήματα άσκοπα. Έχει το λόγο της. Κάποιες από τις απόψεις σας πράγματι είναι σωστές –μακάρι όλες- και η πολιτεία κάθε φορά τις εκμεταλλεύεται.

Προχωρούμε στη διαδικασία των ψηφοφοριών. Θα ψηφίσουμε πρώτα επί της αρχής της *Σύνθεσης Κειμένων* αρμοδιότητας της Επιτροπής μας που σημαίνει ότι δεχόμαστε το κείμενο της *Σύνθεσης* αυτής ως μία βάση για τη συζήτηση των επιμέρους θεμάτων αυτής.

Γίνεται δεκτή η *Σύνθεση Κειμένου* αρμοδιότητας της Επιτροπής, δηλαδή το κείμενο από τη σελίδα 39 μέχρι τη σελίδα 41, επί της αρχής;

Οι αποδεχόμενοι τη *Σύνθεση* να σηκώσουν το χέρι

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι τη *Σύνθεση*)

Οι μη αποδεχόμενοι τη *Σύνθεση* να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι τη *Σύνθεση*)

Συνεπώς, η *Σύνθεση Κειμένων* έγινε δεκτή επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Τώρα θα ψηφιστούν τα επιμέρους κεφάλαια.

Γίνεται δεκτό το Πρώτο Κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα «Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης»;

Οι αποδεχόμενοι το Πρώτο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το Πρώτο Κεφάλαιο)

Οι μη αποδεχόμενοι το Πρώτο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το Πρώτο Κεφάλαιο)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι το Πρώτο Κεφάλαιο είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, το Πρώτο Κεφάλαιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το Δεύτερο Κεφάλαιο, δηλαδή το θέμα «Ανθρώπινα Δικαιώματα»;

Οι αποδεχόμενοι το Δεύτερο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το Δεύτερο Κεφάλαιο)

Οι μη αποδεχόμενοι το Δεύτερο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το Δεύτερο Κεφάλαιο)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι το Δεύτερο Κεφάλαιο είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, το Δεύτερο Κεφάλαιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτή η *Σύνθεση Κειμένων* αρμοδιότητας της Επιτροπής και στο σύνολο;

Οι αποδεχόμενοι τη *Σύνθεση* και στο σύνολο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι τη *Σύνθεση*)

Οι μη αποδεχόμενοι τη *Σύνθεση* και στο σύνολο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι τη *Σύνθεση*)

Προφανώς οι αποδεχόμενοι τη *Σύνθεση* είναι περισσότεροι.

Συνεπώς, η *Σύνθεση Κειμένων* αρμοδιότητας της Επιτροπής έγινε δεκτή και στο σύνολό της κατά πλειοψηφία.

Και τώρα θα κληρώσουμε τους δύο Έφηβους Βουλευτές που θα μιλήσουν αύριο στην Ολομέλεια.

Παρακαλούνται οι Συμπρόεδροι, η Έφηβη Βουλευτής Τακμάκη Αλεξάνδρα και η Έφηβος Βουλευτής Ευθυμία Ταμουτσίδου από το Νομό Ξάνθης να βοηθήσουν στην κλήρωση.

(Στο σημείο αυτό διεξάγεται η κλήρωση των ονομάτων)

Οι δύο Έφηβοι Βουλευτές που θα μιλήσουν στην Ολομέλεια είναι, πρώτον, η Προβίσταλη Εμμανουέλα από το Νομό Καβάλας και δεύτερον, η Κολοβού Μαίρη από την Α΄ Αθήνας.

Συγχαρητήρια! Εύχομαι αύριο να τα πάτε πολύ καλά.

Θέλω να σας ευχαριστήσω πάρα πολύ για την παρουσία σας και τη συμμετοχή σας. Όλες οι εισηγήσεις σας ήταν πάρα πολύ καλές. Εύχομαι τα καλύτερα στη καθεμιά και στον καθένα από εσάς.

Επίσης, εύχομαι καλή τύχη σε όλους σας και εύχομαι κάποτε να έρθετε εδώ.

Σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση.
Λύεται η συνεδρίαση.
Ώρα λήξης: 12.10'.

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΝΟΜΟΥ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΩΝ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΑΘΗΝΑΣ